

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΜΕ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 36
www.koinonikikainotomia.gr

ΜΑΡΤΙΟΣ 2021
6ο ΕΤΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης, τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Αποκεντρωμένη συνεργασία

Η αποκεντρωμένη συνεργασία είναι ένα από τα σημαντικότερα γνωρίσματα του φαινομένου της ζωής.

Παίζει κορυφαίο ρόλο π.χ. στη δραστηριότητα των βακτηρίων, των πουλιών και των ανθρώπων και αποτελεί πεδίο έρευνας τόσο για τις κοινωνικές, όσο και για τις βιολογικές επιστήμες.

Η συμπεριφορά των σμηνών από πουλιά ή των κοπαδιών ζώων είναι συντονισμένη σε πολύ μεγάλη λεπτομέρεια.

Κανένα από τα πουλιά του σμήνους ή από τα ψάρια του κοπαδιού δεν δίνει εντολές στα άλλα, κι όμως τεράστια σμήνη και κοπάδια κινούνται με τρόπο απόλυτα συντεταγμένο – μοιάζοντας μερικές φορές μ' έναν γιγάντιο υπεροργανισμό που αλλάζει σχήματα.

Βιολόγοι εξήγησαν πρόσφατα πως συντονίζουν τις κινήσεις τους μεγάλες ομάδες πουλιών ή ψαριών.

Η εξήγηση της αποκεντρωμένης συνεργασίας στους ανθρώπους είναι η δυσκολότερη απ' όλες. Οι άνθρωποι είμαστε τα πιο πολιτικά ζώα, χάρει

στην μοναδική μας ικανότητα να χρησιμοποιούμε την λογική για την επίλυση κοινών σκοπών και να μοιραζόμαστε μέσω της γλώσσας, περίπλοκα σχέδια προς εξυπηρέτηση του συμφέροντος του κοινωνικού συνόλου.

Τι θα μπορούσε όμως να σπρώξει τους ανθρώπους, όντα προκισμένα με αυτοσυνειδησία, ορθολογικότητα και εξαιρετικές επικοινωνιακές ικανότητες, να θελήσουν να συνεργαστούν και κατόπιν να παράγουν αγαθά;

Σε κάθε περίπτωση η σωστή δραστηριότητα για το κάθε άτομο, είναι να ενεργεί για το κοινό καλό του συνόλου των πολιτών της κοινότητας.

Ακριβώς σε αυτό στηρίζεται η ηθική αξία της δικαιοσύνης, δηλαδή να επιλέγει κανείς να ενεργεί σε συνεργασία με τους άλλους, ώστε να προάγεται το κοινό καλό μέσω της παραγωγής δημοσίων αγαθών.

Η απαίτηση να έχουν όλα τα μέλη της κοινότητας την ευκαιρία να ευημερήσουν στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους, σημαίνει ότι η κοινότητα ως

σύνολο θα πρέπει να είναι πολύ παραγωγική και να επιμερίζει τους καρπούς αυτής της παραγωγικότητας κατά τρόπο ισόνομο.

Αν η κοινωνική φύση του ανθρώπου δημιουργούσε άτομα που να είναι από την φύση τους δίκαια, δεν θα υπήρχε ανάγκη για νόμους και εκπαίδευση.

Είναι όμως δεδομένη η ανθρώπινη ικανότητα και τάση να χρησιμοποιεί την λογική και την επικοινωνία για να εντοπίζει και να εικμεταλλεύεται χάσματα ανάμεσα στο καλό όλης της κοινότητας και στα συμφέροντα του ατόμου ή μιας υποομάδας.

Ο ρόλος των πολιτικών θεσμών είναι ακριβώς να γεφυρώνουν αυτό το χάσμα, να εναρμονίζουν τα συμφέροντα των ατόμων και των ομάδων με το συλλογικό καλό του συνόλου των πολιτών του Δήμου.

Οι θεσμοί λοιπόν είναι οι κανόνες του κάθε παιχνιδιού.

Δηλαδή οι καλοί κανόνες παιχνιδιού (θεσμοί) μπορούν και πρέπει να εναρμονίζουν τα κίνητρα των πολιτών με

ΘΕΣΜΟΙ: ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΠΑΧΝΙΔΙΟΥ

το συλλογικό καλό του Δήμου και ότι τα Κράτη έχουν την ικανότητα να υλοποιούν θεσμικές αλλαγές που να συμβάλλουν σε αυτή την ευθυγράμμιση και μάλιστα σε μικρές κοινωνίες όπου διαχέονται με αποτελεσματική κυκλοφορία σημαντικές πληροφορίες μεταξύ των μελών.

Η δημιουργία και αποδοχή κανόνων του παιχνιδιού (θεσμών) είναι επιτυχημένη και εναρμονίζουν την κοινωνία μόνο σε περίπτωση στην οποία η κοινωνία σε υψηλό βαθμό αυτοδιακυβερνάται, δηλαδή στη διακυβέρνηση έχουν αποτελεσματική συμμετοχή οι πολίτες, οι οποίοι, σαν τα μυρμήγκια, είναι καθένας αφέντης του εαυτού του και όχι κάτω από τις διαταγές μιας συγκεντρωτικής και αποκομμένης κυβερνητικής εξουσίας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ

Ισονομία θεμέλιο διαχρονικού πλούτου

Ισονομία σημαίνει στην πράξη ότι πολλοί άνθρωποι μέσα σε μια κοινωνία κι όχι μόνο τα άτομα μιας ολιγαριθμής ελίτ, είναι ισότιμοι μεταξύ τους σε σχέση με ορισμένους σημαντικούς θεσμούς, π.χ. την ιδιοκτησία, το νόμο και την προσωπική ασφάλεια. Έχουν ίση πρόσβαση στις πληροφορίες που οι θεσμοί παράγουν (π.χ. νόμους, δημόσια πολιτική, κλπ.). Οι Δημόσιοι αξιωματούχοι που είναι υπεύθυνοι για την εφαρμογή των θεσμικών κανόνων, τους αντιμετωπίζουν ως ίσους.

Συνολικά, οι άνθρωποι μπορούν να περιμένουν ότι θα αντιμετωπίζονται δίκαια.

Η ισονομία αποτελεί κινητήριο μοχλό της οικονομικής ανάπτυξης, προσφέροντας κίνητρα για την ανάπτυξη του κοινωνικού και ανθρώπινου κεφαλαίου.

Καθεστώς ισονομίας δεν είναι αυτό που δημιουργεί κανόνες, οι οποίοι κατανέμουν τα αγαθά σε αυστηρώς ίσα μερίδια, αλλά κανόνες που σέβονται την ισοτιμία του κάθε ατόμου.

Ωστόσο, η ισονομία επηρεάζει ση-

«Όλοι εργάζονται πιο εύκολα, πιο γρήγορα, πιο αποτελεσματικά και πιο ευχάριστα, όταν κάνουν μια δουλειά που την ξέρουν»

μαντικά το επίπεδο κατανομής: η ισότητα απέναντι στους κανόνες αντιστρατεύεται την ακραία ανισότητα στην κατανομή του πλούτου και του εισοδήματος.

Μπορούμε να σκεφτούμε την ισονομία σαν μια περιορισμένη εκδοχή της ισότητας των ευκαιριών.

Η σχετική ισότητα ως προς την πρόσβαση στους θεσμούς και η προσδοκία ισόνομης αντιμετώπισης από τους αξιωματούχους που στελεχώνουν τους θεσμούς, ενθαρρύνει τα άτομα να επενδύουν στην εκμάθηση νέων δεξιοτήτων και αυξάνει την καθάρη κοινωνική απόδοση.

Αυτό συμβαίνει επειδή οι αξίες και οι κανόνες που προστατεύουν την προσωπική ασφάλεια, την προσωπική περιουσία και την προσωπική αξιοπρέπεια μειώνουν το φόβο απέναντι στους ισχυρούς. Όταν πιστεύω ότι το πρόσωπό μου, η περιουσία μου και η υπόληψή μου είναι ασφαλή (υπό την έννοια ότι, εάν δεχτώ επίθεση, εάν με εκμεταλλευτούν ή με κλέψουν ή με προσβάλλουν μπορώ να καταφύγω εύκολα στους θεσμούς), φοβάμαι λιγότερο, ότι οι ισχυρότεροι από μένα μπορεί αυθαίρετα να ιδιοποιηθούν τους καρπούς των προσπαθειών μου.

Αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε έχω κάθε λόγο να κυνηγήσω την τύχη μου και να κάνω σχέδια για το μέλλον.

Υπ' αυτές τις συνθήκες θα επιλέξω να αναστείλω την επίδοξη βραχυπρόθεσμων κερδών για να αφιερώσω χρόνο και ενέργεια στην απόκτηση πληροφοριών και στην ανάπτυξη δεξιοτήτων που πιστεύω ότι μακροπρόθεσμα θα μου φέρουν καλύτερες

αποδόσεις.

Επενδύοντας στη μάθηση το κάθε άτομο γίνεται καλύτερο στην δραστηριότητα με την οποία ασχολείται.

Άτομα με συγκεκριμένες φυσικές ικανότητες έχουν κάθε λόγο να αναζητήσουν τις δράσεις στις οποίες οι ικανότητές τους θα είναι πιο αποτελεσματικές.

Έτσι οι εργαζόμενοι που έχουν επενδύσει στην εξειδίκευσή τους είναι σε ατομικό επίπεδο πιο παραγωγικοί, οπότε ως επακόλουθο αυξάνεται και η κοινωνική παραγωγικότητα. Είναι ίσως πολύ σημαντικό τα άτομα των οποίων οι υπερρεσίες κρίνονται ιδιαίτερα πολύτιμες από τον Δήμο, να ανταμείβονται δημοσίως με σχετικά ψηφίσματα και τιμητικούς κοινωνικούς τίτλους.

Κανόνες ισονομίας που θα εξασφαλίζουν τους αδύναμους από τους λίγους ισχυρούς, θα προσπαθήσουμε μαζί με τους ανανγώστες μας να αναδείξουμε σε προσεχές τεύχος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Του ΑΡΙΣΤΟΥ ΔΟΞΙΑΔΗ*

Ένα καλό οικοσύστημα

Χρειαζόμαστε στην Ελλάδα επιχειρήσεις πιο παραγωγικές, πιο μεγάλες, εξωστρεφείς. Αλλά αυτές από μόνες τους δεν θα αντιμετωπίσουν ούτε την ανεργία, ούτε τη φτώχεια, ούτε τον κοινωνικό αποκλεισμό. Και δεν μπορεί το κοινωνικό κράτος να καλύψει τα κενά. Υπάρχει ανάγκη για νέου τύπου δραστηριότητες, της λεγόμενης «κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας» (Κ.Α.Ο.). Ας εξηγήσω γιατί το θεωρώ σημαντικό, εγώ που ασχολούμαι επαγγελματικά με επενδύσεις με σκοπό το κέρδος και που με έχουν χαρακτηρίσει από «νεοφιλελεύθερο» μέχρι «δεξιό σοσιαλδημοκράτη» οικονομολόγο, αλλά όχι αριστερό.

Οι τεχνολογικές αλλαγές μπορούν να αυξήσουν ασύλληπτα τον αριθμό και την ποιότητα των προϊόντων που παράγει κάθε χωράφι και κάθε εργοστάσιο, και να μειώσουν το κόστος για να φτάσει σε κάθε κάτοικο του πλανήτη μια ταινία ή μια συσκευή. Ταυτόχρονα όμως, μειώνουν δραματικά τον αριθμό των εργαζομένων και ωθούν πολλούς σε περιστασιακές και κακοπληρωμένες δουλειές. Μπορούν να μας σώσουν από τα ολιγοπώλια του πετρελαίου και άλλων φυσικών πόρων, αλλά δημιουργούν ολιγοπώλια της πληροφορίας και των αλγορίθμων. Δεν φαίνεται στον ορίζοντα τρόπος για να εξισορροπηθούν αυτές οι τάσεις μέσα από τον καπιταλιστικό ανταγωνισμό. Ούτε νομίζω ότι υπάρχει τρόπος να φορολογηθούν τόσο πολύ οι κερδοφόρες δραστηριότητες, που να εξασφαλιστεί ένα καλό

επίπεδο ζωής για όλους με κρατικά επιδόματα. Η ανισότητα θα αυξάνεται, οι θεσμοί θα διαβρώνονται και στην πολιτική θα κυριαρχούν ο λαϊκισμός και η διαμαρτυρία.

Θα ήταν μεγάλο λάθος να προσθέσουμε εμπόδια στην ανάπτυξη των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, ιδίως στην Ελλάδα. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι συμπληρωματικές δραστηριότητες με διαφορετικό σκοπό και οργάνωση. Στον αγροτικό τομέα υπάρχουν οι συνεταιρισμοί και οι ομάδες παραγωγών, που έχουν πετύχει σε πολλές χώρες (δυστυχώς, όχι τόσο εδώ). Για τους άλλους κλάδους υπάρχουν ελάχιστα επιτυχημένα παραδείγματα σε όλο τον κόσμο. Γιατί πιστεύω ότι αυτό μπορεί να αλλάξει;

Η νέα τεχνολογία δίνει τις ευκαιρίες: Επιτρέπει τη συνεργατική παραγωγή για σύνθετα προϊόντα χωρίς να χρειάζονται «αφεντικά» να αναθέτουν και να επιβλέπουν. Μπορεί να καταγράψει τη συμβολή του κάθε συνεργάτη, ώστε να αποτρέψει τους «τζαμπατζήδες» του συλλογικού έργου. Δημιουργεί ευκαιρίες για νέα προϊόντα, όπου δεν προϋπάρχουν ισχυροί παίκτες. Διευκολύνει ομάδες χωρίς κεφάλαιο και ακριβή διαφήμιση να βρουν πελάτες και να χτίσουν καλό όνομα. Επιπλέον, στην Ελλάδα έχουμε πάμπολλους άνεργους και υποαπασχολούμενους των 400 ευρώ. Αρκετοί έχουν γνώσεις, δεξιότητες και εμπειρία.

Γιατί λοιπόν είναι ελάχιστες οι επιτυχημένες συνεργατικές ή κοινωνικές

επιχειρήσεις; Η έλλειψη κεφαλαίων εξηγεί γιατί δεν υπάρχουν σε μερικούς κλάδους, αλλά όχι σε όλους. Πιο ισχυρό εμπόδιο είναι η οργάνωση και το ήθος που χρειάζεται ένας τέτοιος οργανισμός για να σταθεί στην αγορά, να έχει έσοδα για να πληρώνει τα μέλη του και, παράλληλα, να διατηρεί τις ιδρυτικές αξίες του. Το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο στην Ελλάδα από ό,τι σε άλλες δυτικές χώρες, όπως έδειξε και η εμπειρία των αγροτικών συνεταιρισμών. Έχουν καταγραφεί περίπου χίλιες μονάδες της Κ.Α.Ο., αλλά μόνον είκοσι έχουν πάνω από δέκα εργαζομένους και καμία πάνω από εκατό. Με αυτό το μέγεθος δεν μπορούν να έχουν ούτε οικονομικό πλεόνασμα ούτε μεγάλο κοινωνικό αποτύπωμα.

Τα γράφω αυτά εδώ, επειδή πιστεύω ότι το οικοσύστημα της Κ.Α.Ο. πρέπει να εμπλουτιστεί. Χρειάζονται χρηματοδότες, μέντορες με εμπειρία από επιχειρήσεις, και εμπορικές συνεργασίες. Η διάθεση για ανατροπή, η ηθική της αλληλεγγύης και η ανάγκη που γεννιέται από την ανεργία είναι ισχυρά κίνητρα για την αρχή, αλλά δεν μπορούν να δημιουργήσουν και να συντηρήσουν οργανισμούς με διάρκεια και αποτέλεσμα. Οι συνεργασίες που θα ήθελα να δω είναι και ένας τρόπος να επουλώσουμε τις πληγές που άνοιξαν η κρίση και η ρητορική του διχασμού στην κοινωνία.

* Εταίρος στα κεφάλαια επενδύσεων τεχνολογίας Openfund και Big Pi

Τα τοπικά φυσικά οικοσυστήματα της Κρήτης παρέχουν πλήθος ωφελειών για την υγεία και την ευημερία των κατοίκων του νησιού. Τα τελευταία χρόνια έχει γίνει ακόμη περισσότερο συνειδητή η πολύτιμη συμβολή του φυσικού κεφαλαίου της Κρήτης στην οικονομική πρόοδο τόσο σε επίπεδο ατομικής δραστηριότητας όσο και επίπεδο νησιού. Τα φυσικά οικοσυστήματα παρέχουν οφέλη που προωθούν την οικονομική ανάπτυξη, προσφέρουν νέες ευκαιρίες για επενδύσεις και απασχόληση, αλλά και για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής στην Κρήτη. Συνεπώς, η προστασία και διατήρηση ή υποβάθμιση των φυσικών οικοσυστημάτων αυξάνει ή μειώνει αντίστοιχα το εύρος των ωφελειών που μπορεί να αποκομίσει η τοπική κοινωνία της Κρήτης στο μέλλον, οι οποίες ορίζονται ως υπηρεσίες των οικοσυστημάτων.

Πιο συγκεκριμένα, ως υπηρεσίες των οικοσυστημάτων ορίζονται οι υπηρεσίες που παρέχονται από το φυσικό περιβάλλον και ωφελούν τον άνθρωπο. Οι υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνουν τη διατροφή, το νερό, την ξυλεία και άλλες πρώτες ύλες απαραίτητες για την κοινωνική ευημερία, φυσικές διεργασίες όπως η φωτοσύνθεση, η εδαφογένεση κ.α. που διαμορφώνουν την καθαρότητα του αέρα, το κλίμα και τις βροχοπτώσεις, καθώς και πολιτιστικές υπηρεσίες, στις οποίες εντάσσονται η αισθητική του τοπίου και η αναψυχή. Η βιοποικιλότητα, ως συστατικό στοιχείο των λειτουργιών των οικοσυστημάτων, παίζει πρωταρχικό ρόλο στην ικανότητά τους να παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες.

Η αποτίμηση των οικοσυστημικών υπηρεσιών είναι ένα μέσο για την εκτίμηση με οικονομικούς όρους

Υπηρεσίες των οικοσυστημάτων

της παροχής των προϊόντων και υπηρεσιών οικοσυστήματος. Η έννοια αυτή γεννήθηκε μέσα από την αυξανόμενη ανησυχία που προκαλεί η απώλεια της βιοποικιλότητας και των υπηρεσιών των οικοσυστημάτων, σε συνάρτηση με τη θέσπιση του θεσμού της εμπορίας δικαιωμάτων ρύπων. Καθώς πολλές από τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων διατίθενται ήδη δωρεάν, χωρίς αγοραπωλησία και τιμές, και η πραγματική μακροπρόθεσμη αξία τους δεν περιλαμβάνεται στις οικονομικές εκτιμήσεις της κοινωνίας, σκοπός είναι η ενσωμάτωση των οικονομικών αξιών της βιοποικιλότητας και των υπηρεσιών των οικοσυστημάτων στη χάραξη πολιτικής και η βελτίωση των διαδικασιών λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων.

Το 2000, ο ΟΗΕ ξεκίνησε μια πρωτοβουλία αποτίμησης των υπηρεσιών των οικοσυστημάτων σε παγκόσμιο επίπεδο, τα συμπεράσματα της οποίας καταγράφηκαν στην αντίστοιχη έκθεση (Millennium Ecosystem Assessment) η οποία ολοκληρώθηκε το 2005 και καθορίζει τέσσερις κύριες κατηγορίες οικοσυστημικών υπηρεσιών:

Υπηρεσίες παροχής δηλ. προϊόντα που αποκτώνται από τα οικοσυστήματα όπως τροφή π.χ. σιτηρά, φρούτα, ψάρια, νερό, πρώτες ύλες και καύσιμα π.χ. ξυλεία, βαμβάκι, φαρμακευτικές ουσίες, γενετικό υλικό/τράπεζα γονιδίων π.χ. γονίδια και γενετι-

κή πληροφορία χρήσιμη για την εκτροφή ζώων, τη καλλιέργεια φυτών και τη βιοτεχνολογία, Αισθητική, καλλωπισμός π.χ. Λουλούδια

Ρυθμιστικές υπηρεσίες δηλ. οφέλη από τις οικοσυστημικές λειτουργίες όπως επίδραση στην ποιότητα του αέρα, ρύθμιση του κλίματος, προστασία κατά τη διάρκεια ακραίων καιρικών φαινομένων, ρύθμιση των ροών ύδατος, βιορύθμιση αποβλήτων, καθαρισμός υδάτων, αποτροπή διάβρωσης εδάφους, διατήρηση κύκλου θρεπτικών στοιχείων και γονιμότητας εδάφους, επικοινωνία, βιολογικός έλεγχος.

Πολιτιστικές υπηρεσίες όπως αισθητική απόλαυση, ευκαιρίες για αναψυχή και τουρισμό, καλλιτεχνική έμπνευση, πνευματική ευημερία, εκπαίδευση.

Θεμελιώδεις υπηρεσίες απαραίτητες για τη λειτουργία όλων των άλλων υπηρεσιών όπως η διατήρηση του κύκλου ζωής, ο κύκλος του νερού, η παροχή ενδιαίτημας, η παραγωγή οξυγόνου, η εδαφογένεση.

Στην ίδια κατεύθυνση η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέπτυξε μια αντίστοιχη πρωτοβουλία για την Ευρώπη και με βάση την Ευρωπαϊκή Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα για το έτος 2020, θέσπισε πρόσφατα ένα πλαίσιο εργασίας και τα κριτήρια για την Χαρτογράφηση και Αξιολόγηση των Οικοσυστημάτων και των Υπηρεσιών τους.

Αναδεικνύοντας τις διάφορες πολύτιμες υπηρεσίες των οικοσυστημάτων που παρέχονται από την άγρια πανίδα και χλωρίδα, το έργο LIFE Natura2000ValueCrete δίνει έμφαση στο ρόλο των οικοσυστημάτων, τοπίων και προστατευόμενων περιοχών ως καθοριστικούς παράγοντες για τη διασφάλιση και βελτίωση της ποιότητας της ζωής στην Κρήτη.

Internet : Παράθυρο στην γνώση ή στην πλάνη;

Της **ΑΘΗΝΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ**
Παιδιάτρου

Και τα δύο!

Δεδομένα από την ελληνική βιβλιογραφία μας δείχνουν ότι περισσότερο από τα 2/3 των πατέρων και μισές από τις μητέρες είναι γνώστες της ηλεκτρονικής τεχνολογίας και εκπαιδεύουν οι ίδιοι τα παιδιά τους. Οι γονείς επιζητούν την εξοικείωση των απογόνων με την καινούργια τεχνολογία με αρχικό σκοπό την απόκτηση γνώσεων. Το διαδίκτυο είναι το παράθυρο στη γνώση. Κάθε πληροφορία από όλη την υφήλιο συσσωρεύεται σε μια μικρή θόνη και η απόκτηση, η ανάλυση και η επεξεργασία αυτής αποτελεί απλή διαδικασία.

Το διαδίκτυο αποτελεί μια βιβλιοθήκη στο σπίτι, ένα παράθυρο στο κόσμο και ιδιαίτερα για ένα παιδί αποτελεί τον τρόπο με τον οποίο θα αναπτύξει πολλές από τις δεξιότητές του.

Όμως τα παιδιά χρησιμοποιούν τους ΗΥ περισσότερο σαν μέσο ψυχαγωγίας παρά εκπαιδευσης με σύμφωνη γνώμη των γονέων οι οποίοι περιτυλιγμένοι από τις σύγχρονες κοινωνικές απαιτήσεις εγκλωβίζονται σε πολύωρες επαγγελματικές δραστηριότητες εγκαταλείποντας τα παιδιά σε ασφαλές εντός σπιτιού απασχολήσεις και προωθώντας τα να αναλώνουν την ενεργητικότητά τους σε ηλεκτρονικά παιχνίδια και διαδικτυακές επικοινωνίες. Ένας ΗΥ μπορεί να καθλώσει ακόμα και τα πιο υπερκινητικά παιδιά για ώρες σε ένα συγκεκριμένο δωμάτιο αφήνοντας τους κηδεμόνες ελεύθερους για άλλες προσωπικές ασχολίες. Μέσα στο διαδίκτυο μικρά, απλά και πολλές φορές ανούσια παιχνίδια «ψυχαγωγούν» τα παιδιά μέσα στο περιβάλλον του σπιτιού καθιστώντας τις ανησυχίες των γονέων από εξωτερικούς κινδύνους.

Τα παιχνίδια στρατηγικής που κυρίως απευθύνονται σε αγόρια σχολικής και εφηβικής ηλικίας, κατατάσσονται σε παιχνίδια βίας και ενοχοποιούνται για συμπεριφορές βίας και επιθετικότητας στα παιδιά και στους εφήβους. Τα παιδιά είναι μιμητικά όντα και ένας βασικός τρόπος εκπαίδευσής τους είναι μέσα από την παρατήρηση και την μίμηση. Η συνεχής επαφή με σκηνές βίας δίνει στα παιδιά το μήνυμα ότι η επιθετική συμπεριφορά είναι κοινωνικά αποδεκτή και απευαισθητοποιούνται σε συμπεριφορές που ο πολιτισμός και ανθρωπισμός καταδικάζει. Επιπλέον σήμερα το διαδίκτυο είναι το παράθυρο δι-οχέτευσης όλων των μη συμβατών απόψεων. Ο κάθε χρήστης μπορεί να ανεβάσει και να διαδώσει σκέψεις και θέσεις μέσω κειμένου ή εικόνων χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα κριτικής από ειδικούς. Τα παιδιά τα οποία χαρακτηρίζονται από ανωριμότητα και που βρίσκονται στην ηλικία που διαμορφώνουν αντιλήψεις και κανόνες ζωής, έρχονται αντιμέτωπα με πληθώρα απόψεων τις οποίες αδυνατούν να φιλτράρουν. Προβάλλονται όμως πολλές φορές τόσο έντεχνα που υπερτερούν των απλών παραδοσιακών κανόνων ζωής οι οποίοι μέχρι τώρα ήταν αυτονόητοι, και επηρεάζουν αρνητικά τα παιδιά φέρνοντας αρκετές φορές τους γονείς σε απόγνωση αφού ο αγώνας είναι με κάποιον άγνωστο εχθρό.

Μελέτες στη χώρα μας έδειξαν ότι 1/4 των παιδιών

της Αθηνάς ηλικίας 12 χρονών έχει επισκεφτεί ακατάλληλα sites κυρίως σε ιντερνετ καφέ. Το msn ή τα chat-rooms αποτελούν ηλεκτρονικό τρόπο επικοινωνίας στο οποίο ο συνομιλών μπορεί να υποδυθεί όποιο ρόλο επιθυμεί χωρίς να υπάρχει δυνατότητα ελέγχου δίνοντας έτσι σε επιτήδειους την δυνατότητα αποπλάνησης του παιδιού είτε σε θρησκευτικές ομάδες με ομαδικές αυτοκτονίες είτε σε κυκλώματα διακίνησης πορνογραφικού υλικού ή σε σεξουαλική παρενόχληση.

Ο μεγαλύτερος όμως κίνδυνος της χρήσης είναι ο διαδικτυακός εθισμός ο οποίος αναπτύσσεται μετά από πολύωρη καθημερινή χρήση και που χαρακτηρίζεται από επιμονή του παιδιού να παίζει ατελείωτες ώρες παραμελώντας τις μαθησιακές του υποχρεώσεις και αδιαφορώντας για την προσωπική του υγιεινή και για κοινωνικές επαφές. Το παιδί δείχνει ενδιαφέρον μόνο για το ΗΥ και το διαδίκτυο και η στέρηση αυτού επιφέρει ιδιαίτερη δυσφορία και όχι σπάνια, επιθετική συμπεριφορά (σύνδρομο στέρησης) καθιστώντας κάθε θεραπευτική παρέμβαση ιδιαίτερα δύσκολη.

Στην Αθήνα τα μισά παιδιά εισέρχονται στο διαδίκτυο χωρίς γονική επίβλεψη και είναι εκτεθειμένα στους κινδύνους που προαναφέρθηκαν. Ο ρόλος των γονέων είναι βασικός περισσότερο από κάθε άλλη εποχή γιατί ο εχθρός δεν έχει σύνορα ούτε ηθικά η ανθρωπιστικά όρια. Απλές συμβουλές ίσως μας βοηθήσουν.

1. επικοινωνείτε με τα παιδιά σας καθημερινά. Αφήστε τα να σας μιλήσουν

2. ελέγχεται τους διαδικτυακούς τόπους όπου εισέρχονται.

3. βάλτε κωδικό απαγόρευσης σε sites με ακατάλληλο υλικό

4. βάλτε το ΗΥ σε κοινό χώρο και όχι στο δωμάτιο του παιδιού

5. περιορίστε τις επισκέψεις σε ιντερνετ καφέ

6. βάλτε όριο χρήσης και ελέγχετε τα παιχνίδια που παίζουν ακόμα και οι εφήβοι

7. απαγορεύστε τα βίαια - πολεμικά παιχνίδια

8. ελέγχετε τους φίλους τους στα chat rooms ή στο msn

9. μιλήστε στα παιδιά σας για τους κινδύνους από την προεφηβική ηλικία

10. παρακολουθείτε άγρυπνα την συμπεριφορά του παιδιού σας και σημειώστε κάθε αλλαγή. Συζητήστε την με ειδικό έγκαιρα

11. αν υποψιάζεστε ότι το παιδί σας είναι θύμα σεξουαλικής ή άλλης επικίνδυνης

συμπεριφοράς επικοινωνήστε με τον τοπικό αστυνομικό τμήμα και την υπηρεσία ηλεκτρονικού εγκλήματος και ζητήστε να ερευνηθούν με διακριτικότητα και εχεμύθεια

12. Παροτρύνεται το παιδί σας να έχει αθλητικές δραστηριότητες και προσωπική επικοινωνία με φίλους

Μπορεί η χρήση του διαδικτύου να εγκυμονεί πολλούς κινδύνους αλλά αποτελεί και το μεγαλείο της εποχής μας. Είναι δική μας η επιλογή αν θα αποτελεί για τα παιδιά μας παράθυρο στην γνώση και στην επιτυχία. Αν ναι, τότε νικήσαμε μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της σύγχρονης ζωής.

Η Διαδικτυακή πύλη της αποκεντρωμένης συνεργασίας

Από το Μηνιαίο Δελτίο Διεθνών και Ευρωπαϊκών Θεμάτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Η ευρωπαϊκή Διαδικτυακή πύλη αποκεντρωμένης συνεργασίας για την ανάπτυξη αποτελεί κοινή πρωτοβουλία της Επιτροπής των Περιφερειών (ΕπΠ) και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Σκοπός της Πύλης είναι να διευκολύνει τις επαφές και τις σχέσεις μεταξύ των τοπικών και των περιφερειακών αρχών της ΕΕ και των αναπτυσσόμενων χωρών, να καταγράψει τις συνεργασίες που προαγάγουν οι ΟΤΑ της ΕΕ και να συνδυάσει τις δεξιότητες και ικανότητες με τις ανάγκες στις οποίες αντιστοιχούν. Στόχος είναι επίσης να επισημανθούν οι δυνατότητες ευρωπαϊκής χρηματοδότησης και να παρέχεται κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με τα σχέδια συνεργασίας μεταξύ των πόλεων και των περιφερειών.

Η Διαδικτυακή πύλη αποτελείται από τέσσερα βασικά μέρη:

- Έναν Άτλαντα με μία σειρά από διαδραστικούς χάρτες που αντικατοπτρίζουν τις κυριότερες τάσεις της αποκεντρωμένης συνεργασίας στην ΕΕ και τις χώρες εταιρούς. Ο Άτλαντας παρουσιάζει με λεπτομέρειες τις αποκεντρωμένες συνεργασίες για την ανάπτυξη που διεξάγονται από τους ΟΤΑ της ΕΕ, καθώς και την γεωγραφο-φική κατανομή τους και την κατανομή τους ανά τομέα.

- Μία πλατφόρμα ανταλλαγής σχεδίων («χρηματοιστήριο») για τη διευκόλυνση των επαφών μεταξύ τοπικών και περιφερειακών αρχών που αναζητούν εταιρούς και επιθυμούν να συμμετέχουν σε νέες συνεργασίες. Ο σκοπός είναι να συνδυαστούν οι ανάγκες που δηλώνει η μία πλευρά με τις προτάσεις της άλλης πλευράς. Για να συμμετέχουν στη διαδικασία αυτή, οι εγγεγραμμένες τοπικές αρχές πρέπει απλώς να συμπληρώσουν ένα ειδικό δελτίο.

- Μία βιβλιοθήκη για την ανταλλαγή εγγράφων σχετικών με την αποκεντρωμένη συνεργασία και γενικότερα την αναπτυξιακή συνεργασία. Στόχος της είναι, επίσης, να συμβάλει στην ευρύτερη διάδοση των δυνατοτήτων χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας.

- Ένα φόρουμ: Σκοπός της Πύλης είναι επίσης να λειτουργήσει ως διαδικτυακός τόπος συνάντησης, προετοιμασίας και παρακολούθησης των συζητήσεων για την αποκεντρωμένη συνεργασία. Το φόρουμ φέρνει σε επαφή τις ενδιαφερόμενες πλευρές ώστε να μπορούν να ανταλλάξουν τις πληροφορίες, τις εμπειρίες και την εμπειρογνομοσύνη που διαθέτουν σχετικά με κάθε θέμα που συνδέεται με την αναπτυξιακή συνεργασία.

Οικοδομώντας ένα αποτελεσματικό Επιχειρηματικό Οικοσύστημα

Τι είναι «τα επιχειρηματικά οικοσυστήματα»;

Τα «επιχειρηματικά οικοσυστήματα» είναι ουσιαστικά τα «δομικά στοιχεία» για την προώθηση της επιχειρηματικότητας τα οποία μπορούν να προσαρμοστούν σε μια πόλη για να δημιουργηθεί ένα ισχυρότερο ή μικρότερο περιβάλλον για την προώθηση της επιχειρηματικότητας.

Τα «επιχειρηματικά οικοσυστήματα» που βασίζονται σε μια συγκεκριμένη περιοχή περιλαμβάνουν επιρροές από τον πολιτισμό της πόλης, τις πολιτικές που επιτρέπουν οι επιχειρήσεις, τη δύναμη της τοπικής ηγεσίας, τη δυνατότητα διάθεσης της κατάλληλης χρηματοδότησης στις επιχειρήσεις, την ποιότητα του ανθρώπινου κεφαλαίου, τις φιλικές αγορές επιχειρηματικών κεφαλαίων και μια σειρά θεσμικών και υποστηρικτικών υποδομών.

Γιατί τα «επιχειρηματικά οικοσυστήματα» γίνονται όλο και πιο σημαντικά;

Οι μεταβολές στην τεχνολογία, τη συνεκτικότητα, τις επιθυμίες και τις προσδοκίες τόσο των εργοδοτών όσο και των εργαζομένων δημιουργούν σημαντικές αλλαγές στη φύση της εργασίας και στις επίσημες και άτυπες συμβάσεις που υφίστανται μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου.

Αυτές οι αλλαγές οδηγούν στην ανάπτυξη μιας ολόκληρης νέας γενιάς ελεύθερων επαγγελματιών.

Επικαλύπτοντας εκτός από αυτές τις αλλαγές, κάποιες από τις ευρύτερες μεταβολές στη κοινωνία - συμπεριλαμβανομένης της μικρής αύξησης των μισθών, του αυξανόμενου κόστους ζωής σε μερικές από τις σημαντικότερες πόλεις του κόσμου και της ανάπτυξης της κοινότητας των ελεύθερων επαγγελματιών - και είναι εύκολο να δούμε πώς αυτές οι αλλαγές μπορούν να υποστηρίξουν τη μελλοντική ανάπτυξη μερικών από των μικρότερων και πιο απομακρυσμένων περιοχών της Ευρώπης.

Ομοίως, τα προγράμματα επιχειρηματικότητας πρέπει να προσαρμοστούν και να γίνουν περισσότερο κατάλληλα για τον αυξανόμενο αριθμό των ελεύθερων επαγγελματιών και των ατομικών επιχειρήσεων που εντάσσονται σε αυτά καθώς και να ληφθούν υπόψη νέα και καινοτόμα επιχειρηματικά μοντέλα που θα μπορέσουν να υιοθετήσουν οι επιχειρήσεις. Απλά πρέπει να αναζητήσετε στο διαδίκτυο «Εργαλεία για Ελεύθερους Επαγγελματίες - Solopreneurs».

Στην ουσία, λόγω της μεταβαλλόμενης φύσης της σχέσης μεταξύ του εργοδότη και του κάθε ατόμου ξεχωριστά, οι πόλεις πρέπει επίσης να προσπαθήσουν να ενσωματώσουν μια πολύ βαθύτερη επιχειρηματική κουλτούρα σε ολόκληρο τον πληθυσμό τους, πρέπει να προσπαθήσουν να εξασφαλίσουν ότι έχουν εφοδιαστεί με μια πιο ανεξάρτητη, ανθεκτική και αυτοδύναμη προοπτική και να διαθέσουν τις απαραίτητες δεξιότητες επίλυση προβλημάτων, επιχειρηματικότητας και δημιουργικότητας για να επιβιώσουν σε αυτόν τον νέο κόσμο της εργασίας.

Οι διαδικασίες συνεργασίας με τους νέους επιχειρηματίες έπρεπε να γίνουν περισσότερο συλλογικές και «εμπειρικές» σε σχέση με τα «παραδοσιακά» start-up προγράμματα για να συμπεριλάβουν τους διαγωνισμούς τεχνολογίας Hackathons, τα εργαστήρια σχεδιασμού προϊόντων και υπηρεσιών - service jam και τις συναντήσεις αντί να βασίζονται αποκλειστικά σε μαθήματα κατάρτισης και συμβουλευτικές συνεδρίες που παραδίδονται στην τάξη.

Συμβουλές και Κόλπα από τις Καλές Πρακτικές του URBACT

Οι καλές πρακτικές της Γλασκώβης (συνεταιρική επιχειρηματικότητα), της Μπολόνια (δημιουργική επιχειρηματικότητα), του Πειραιά (επιχει-

ρηματικότητα στη ναυτιλία) και της Βαρκελώνης (επιχειρηματικότητα χωρίς αποκλεισμούς) έχουν υιοθετήσει μια διαφορετική προσέγγιση για την υποστήριξη των επιχειρήσεων και μπορούν να αποτελέσουν έμπνευση και για άλλες πόλεις.

• **Η καθιέρωση ενός ισχυρού και «γε-νικευμένου» συστήματος υποστήριξης:** Η Καλή Πρακτική της Βαρκελώνης «Επιχειρηματικότητα Χωρίς Αποκλεισμούς - Activa's Inclusive Entrepreneurship(link is external)» προσφέρει μια «καθολική» υπηρεσία που είναι «διαθέσιμη προς όλους» στην πόλη και η οποία την περίοδο 2004 - 2016, υποστήριξε περισσότερους από 100.000 συμμετέχοντες, ίδρυσε πάνω από 18.000 εταιρείες και δημιούργησε πάνω από 32.000 θέσεις εργασίας.

• **Πρωώθηση της Κοινωνικής Επιχειρηματικότητας:** Η Καλή Πρακτική του Συνεταιριστικού Κέντρου της Γλασκώβης(link is external) έχει αναπτύξει μια προσέγγιση συνεταιριστικής ανάπτυξης για ολόκληρη την πόλη, η οποία δημιουργεί νέες εταιρικές σχέσεις μεταξύ των δημοσίων υπηρεσιών και του τοπικού πληθυσμού, προκειμένου να προωθηθεί περισσότερο ο συν-σχεδιασμός και η παροχή τοπικών υπηρεσιών δίνοντας σε μια ευρύτερη ομάδα κατοίκων της πόλης μια άμεση εμπειρία εκτέλεσης ή συμμετοχής στην κοινωνική επιχείρηση. Ο βαθμός επιτυχίας του προγράμματος της Γλασκώβης είναι

εντυπωσιακός, βοηθώντας τους κατοίκους της περιοχής να αναλογιστούν πώς η κοινωνική επιχειρηματικότητα μπορεί να στηρίξει την γειτονιά τους για την αντιμετώπιση των τοπικών προκλήσεων.

• **Υποστήριξη των δημιουργικών και πολιτιστικών επιχειρηματικών πρακτικών:** Το πρόγραμμα IncrediBOL!(link is external) της Μπολόνια, η Καλή Πρακτική Creative Innovation παρέχει ένα ευρύ φάσμα προσαρμοσμένης υποστήριξης σε δημιουργικές επιχειρήσεις για να τους βοηθήσει στην ίδρυση και στην ανάπτυξη τους. Τα τελευταία 7 χρόνια, το πρόγραμμα έχει λάβει περισσότερες από 500 συμμετοχές και έχει βοηθήσει περισσότερες από 80 επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν ποσοστό επιβίωσης 81%.

• **Αξιοποιώντας τις δυνάμεις και τα στρατηγικά πλεονεκτήματα των πόλεων σας:** Η Καλή Πρακτική Blue Growth(link is external) του Πειραιά είναι ένα πρόγραμμα που επιδιώκει την τόνωση και την ανάπτυξη της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας στον θαλάσσιο τομέα, στον Πειραιά.

Οι τέσσερις Καλές Πρακτικές έχουν επίσης ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά που τις κάνουν να ξεχωρίζουν ως προγράμματα Καλής Πρακτικής, και πιο συγκεκριμένα:

• **Τα υψηλά επίπεδα αντίληψης και βαθιάς προσέγγισης των αγορών**

• **Την προσέγγισή τους για την υποστήριξη των επιχειρηματιών για την ανάπτυξη της επιχείρησής τους**

• **Το έργο τους για την ενίσχυση μιας ισχυρής επιχειρηματικής κουλτούρας στην πόλη τους**

Η δημιουργία επιτυχημένων επιχειρηματικών οικοσυστημάτων απαιτεί μια προσέγγιση ολόκληρου του συστήματος

Αυτό που δείχνουν αυτές οι τέσσερις Καλές Πρακτικές είναι πως η δημιουργία μιας ευρέως διαδεδομένης αλλαγής στην επιχειρηματική κουλτούρα μιας πόλης μπορεί να είναι ένα πολύπλοκο και δύσκολο έργο που απαιτεί ισχυρή ηγεσία από τις διοικήσεις των πόλεων, ιδιαίτερα αποτελεσματικές συνεργασίες και την τόνωση των δράσεων του πλήθους μέσω μιας προσέγγισης «οικοσυστήματος» (για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη θεωρία του οικοσυστήματος, βλ. 'What I Learned from Trying to Innovate at the New York Times(link is external)'; John Geraci, April 2016).

Μια πόλη δεν μπορεί απλά να επικεντρωθεί στην παράδοση ενός ή δύο μεγάλων προγραμμάτων επιχειρηματικότητας που στοχεύουν σε μερικούς εξειδικευμένους τομείς της κοινωνίας, αλλά πρέπει να «διευθύνει» την αγορά όπως ο μάεστρος σε μια ορχήστρα, να ενθαρρύνει την αλλαγή συμπεριφοράς μεταξύ των κοινοτήτων, των ατόμων, των οργανισμών, αυτών που ασκούν μεγάλη επιρροή στην κοινωνία και στον πολιτισμό και να προσπαθήσουν να επιτύχουν μια γενική αλλαγή στη μακρο-κουλτούρα της πόλης.

Εκτός από την εξέταση ολόκληρου του συστήματος, είναι επίσης σημαντικό να σκεφτούμε τον τρόπο με τον οποίο τα διάφορα προγράμματα ενθαρρύνουν τους ανθρώπους να σκεφτούν και να εξετάσουν την ίδρυση της δικής τους επιχείρησης και τον τρόπο με τον οποίο αυτά τα προγράμματα συνεργάζονται ως μέρος μιας πρότασης που έχει συνοχή και αλληλουχία προς τον πελάτη.

Με την υιοθέτηση της προσέγγισης που ακολουθείται από τις Καλές Πρακτικές Urbact και άλλες πόλεις μπορούν να δημιουργήσουν ισχυρά «οικοσυστήματα» υποστήριξης, τα οποία θα μπορούν να λειτουργούν από κοινού για να εμπνεύσουν και να καταστήσουν δυνατές τις φιλοδοξίες των επιχειρηματιών που κατοικούν στην πόλη.

Ανεξαρτησία στους Δήμους

ΤΖΗΜΕΡΟΣ: *Το μυστικό για κάθε διακυβέρνηση, είτε μιλάμε για τη διακυβέρνηση ενός μικρού σχήματος, είτε για τη διακυβέρνηση ενός σπιτιού, είτε για τη διακυβέρνηση μιας χώρας, είναι πολύ απλό. Ποιος πληρώνει, ποιος ξοδεύει και τι σχέση έχουν αυτοί οι δύο.*

Το σύνολο των φόρων που θα πληρώνει ένας πολίτης, θα είναι συγκεκριμένο, καθορισμένο. Εμείς ορίσαμε ότι αυτό θα είναι 12%, γραμμικός φόρος, και μάλιστα με όλα τα έξοδα αναγνωρισμένα. Ένα μέρος, ένα ποσοστό αυτών των φόρων, θα μπορεί να το επιβάλλει η Τοπική Αυτοδιοίκηση και θα μπορεί να επιβάλλει και παραπάνω εάν συμφωνήσουν οι πολίτες με δημοψήφισμα. Δηλαδή η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα έχει πόρους που θα τους παίρνει από τους πολίτες της, θα τους χρησιμοποιεί για τους πολίτες της, και θα δίνει λογαριασμό στους πολίτες της. Η διαδρομή του χρήματος από τις τοπικές κοινωνίες στην κεντρική κυβέρνηση και πίσω πάλι, δημιουργεί αιτίες και εστίες διαφθοράς, και φυσικά χάνονται τα ίχνη και αυτών που πληρώνουν και αυτών που καταναλώνουν. Θέλετε, κύριε Δήμαρχε, να έχετε τόσους εργάτες εκεί ή τόσους υπαλλήλους εκεί; Θα το ανεβάσετε σε ένα site, το οποίο θα ελέγχουν όλοι οι πολίτες, και θα λέτε ότι προσέλαβα τον κύριο Α με τόσο μισθό για να κάνει αυτή τη δουλειά. Και οι πολίτες θα ξέρουν εάν αυτή η δουλειά γίνεται.

Δεν μας ενδιαφέρουν οι αιρετοί.

Μας ενδιαφέρει ο πολίτης. Και ο πολίτης θα πρέπει να ξέρει τι δίνει και γιατί το δίνει.

Εκλεγμένη ολιγαρχία και πολίτες

Η τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ο θεσμός που λειτουργεί καθημερινά δίπλα από τον πολίτη.

Ο πολίτης και ο Δήμος πρέπει να αντιμετωπίζουν μαζί τα προβλήματα της καθημερινότητας με πλήρη διαφάνεια, δημοσιότητα και κοινή συνεργασία όλων μαζί.

Δυστυχώς ο Δήμος έχει γίνει μία μικρή κυβέρνηση για τους πολίτες του ενώ παράλληλα έχει εκλεγεί με την υποστήριξη της όποιας κεντρικής εξουσίας και εξαρτάται από αυτήν.

Έτσι γίνεται ένα όμοιο κακέκτυπο της κεντρικής εξουσίας, γι' αυτό μπορούμε να πούμε ότι «όμοιοι, ομοίω αεί πελάζει».

Αυτή και αν δεν είναι η Συντεχνία, η οποία καταργεί ακόμη και το Σύνταγμα της Ελλάδος άρθρο 101 και 102, τα οποία αναγράφουμε παρακάτω, για να κρίνετε μόνοι σας αν αυτά που λέει για την Αυτοδιοίκηση το Σύνταγμα γίνονται ή ΟΧΙ.

Ο αυταρχικός Συγκεντρωτισμός δεν δημιουργεί ποτέ ευτυχία και πλούτο ερήμην των πολιτών.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

24 Δεκεμβρίου 2019

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ Αρ. Φύλλου 211

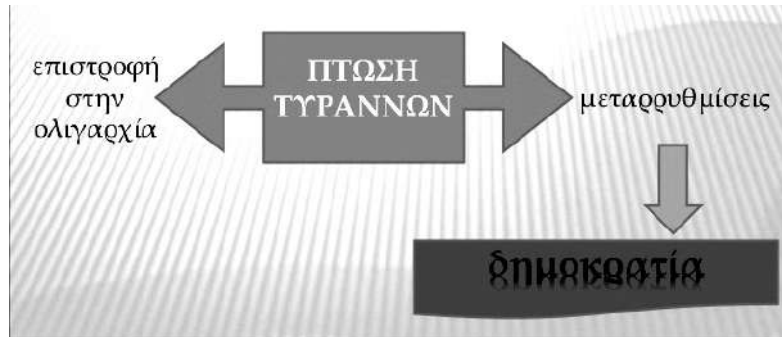
ΤΜΗΜΑ ΣΤ' | Διοίκηση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ | Οργάνωση της διοίκησης Άρθρο 101

1. Η διοίκηση του Κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα.

2. Η διοικητική διαίρεση της Χώρας διαμορφώνεται με βάση τις γεωοικονομικές, κοινωνικές και κοινωνικοπολιτικές συνθήκες.

***3. Τα περιφερειακά όργανα του Κράτους έχουν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα για τις υποθέ-

σεις της περιφέρειάς τους. Τα κεντρικά όργανα του Κράτους, εκτός από ειδικές αρμοδιότητες, έχουν τη γενική κατεύθυνση, το συντονισμό και τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των περιφερειακών οργάνων, όπως νόμος ορίζει.

***4. Ο κοινός νομοθέτης και η Διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών και ορεινών περιοχών, μεριμνώντας για την ανάπτυξή τους.

**Άρθρο 102

1. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων, καθώς και την κατανομή τους στους επί μέρους βαθμούς. Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους.

2. Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, όπως νόμος ορίζει.

3. Με νόμο μπορεί να προβλέπονται για την εκτέλεση έργων ή την παροχή υπηρεσιών ή την άσκηση αρμοδιοτήτων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης αναγκαστικοί ή εκούσιοι σύνδεσμοι οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης που διοικούνται από αιρετά όργανα.

4. Το Κράτος ασκεί στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εποπτεία που συνίσταται αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους. Ο έλεγχος νομιμότητας ασκείται, όπως νόμος ορίζει. Πειθαρχικές ποινές στα αιρετά όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης, εκτός από τις περιπτώσεις που συνεπάγονται αυτοδικαίως έκπτωση ή αργία, επιβάλλονται μόνο ύστερα από σύμφωνη γνώμη συμβουλίου που αποτελείται κατά πλειοψηφία από τακτικούς δικαστές, όπως νόμος ορίζει.

5. Το Κράτος λαμβάνει τα νομοθετικά, κανονιστικά και δημοσιονομικά μέτρα που απαιτούνται για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας και των πόρων που είναι αναγκαίοι για την εκπλήρωση της αποστολής και την άσκηση των αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με ταυτόχρονη διασφάλιση της διαφάνειας κατά τη διαχείριση των πόρων αυτών. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την απόδοση και κατανομή, μεταξύ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των φόρων ή τελών που καθορίζονται υπέρ αυτών και εισπράττονται από το Κράτος. Κάθε μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του Κράτους προς την τοπική αυτοδιοίκηση συνεπάγεται και τη μεταφορά των αντίστοιχων πόρων. Νόμος ορίζει τα σχετικά με τον καθορισμό και την είσπραξη τοπικών εσόδων απευθείας από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ

Μίμοι της ίδιας της ζωής

Μίμος. Μιμείται χαρακτηριστικά, κινήσεις, εκφράζει συναισθήματα, ένας πλανόδιος του δρόμου, ένας ηθοποιός βουβού κινηματογράφου.

Όσο η εκφραστικότητα αποτελεί ένα ταλέντο, μια χάρη, άλλο τόσο ο μιμητισμός αποτελεί ένα ελάττωμα. Κι ενώ η μίμηση δημιουργεί ανθρώπους ζωντανούς, ο μιμητισμός μας καθιστά άβουλους, παθητικούς και χωρίς φαντασία για δημιουργία, με χαμένη την έμπνευσή μας.

Ο μιμητισμός, αποκαλύπτει έναν αδύναμο εαυτό που υποτιμάται, αναιρείται, δεν αποδέχεται τον ίδιο. Νιώθει μειονεκτικά απέναντι στους άλλους. Αντικαθιστούμε τον εαυτό μας μ' έναν ξένο. Στην προσωπικότητά μας φοράμε τη μάσκα του, με την αίσθηση πως θα γίνουμε αρεστοί.

Όπως το παιδί, φορά τα παπούτσια της μαμάς και πατάει στα βήματά της, έτσι και στον μιμητισμό το άτομο πατά στην πεπατημένη οδό κάποιου άλλου, αντί να ορθώσει το ανάστημά του και να χαράξει δικό του δρόμο.

Ξεφεύγει από την ευγενή άμιλλα του προτύπου του και θέλει να πάρει τη θέση του. Δεν ξεγυμνώνεται ως γνήσιος εαυτός, αλλά εξελίσσεται ως ο άλλος. Φοράει την προσωπικότητα του άλλου, μασκαρεύεται.

Πώς όμως, θα δώσουν οι άνθρωποι αυτοί, το δικό τους στίγμα και θα ξεφύγουν από τη μάζα; Πώς θα ξεδιπλώσουν τη δική τους αύρα και το στίλ, όταν μένουν προσκολλημένοι πιστά σε κάποιον που

θέλουν αποκλειστικά ν' αντιγράψουν;

Όπως μια φωτοτυπία ξεχωρίζει από το πρωτότυπο έγγραφο, έτσι και οι άνθρωποι αυτοί, θα είναι πάντα αντίγραφα, ποτέ πρωτότυπα. Υιοθετούν συμπεριφορές έξω από τα νερά τους. Μαριονέτες που χορεύουν στα νήματα του κατόχου τους. Οι σκέψεις τους κινούνται βάση του ατόμου που μιμούνται. Στόχος τους ν' αντιγράψουν και την τελευταία λεπτομέρειά του.

Άνθρωποι δειλοί, άτολμοι που φοβούνται να χάσουν, να τσαλακωθούν. Δεν βγαίνουν στη σκηνή της ζωής χωρίς μακιγιάζ, αλλά καμουφλάρονται με τα στολίδια των άλλων. Υπερφορτώνονται.

Μορφές μιμητισμού, η ξενομανία και ο νεοπλουτισμός που μιμούνται είτε την ξένη κουλτούρα, είτε την τάξη της ελίτ. Στόχος η επιδειξιμανία.

Τι ποιο αυθεντικό από το να τολμάς να κάνεις λάθη.

Τι ποιο αυθεντικό από το να εκφράζεσαι αληθινά, ως ο εαυτός σου.

Τι ποιο αυθεντικό από το να θεμελιώνεις τα δικά σου πιστεύω και να τα υποστηρίζεις.

Είναι βαρετό να τρως ξαναζεσταμένη σούπα. Δεν έχει κέφι, δεν έχει δράση να μιμείσαι, διότι δεν ανακαλύπτεις μόνος σου τη μαγεία της ζωής. Δεν κάνεις πράγματα με την καρδιά σου που πραγματικά επιθυμείς, απλά ακολουθείς.

Είσαι υπόδουλος, ενός άλλου ατόμου που στην ουσία δεν καταλαβαίνεις πως σε χειρίζεται με το ν' ακο-

λουθείς κατά γράμμα όλα τα βήματα της ζωής του.

Ο μιμητισμός γεννά ανθρώπους ασυνείδητους. Έχουν χάσει το παρελθόν τους, το γενεαλογικό δέντρο της δικής τους ιστορίας. Δημιουργώντας στο μυαλό τους είδωλα, γίνονται χωρίς να το καταλαβαίνουν ειδώλια.

Αποτελούν μια επιφάνεια, χωρίς ουσία. Οι ιδέες τους μένουν στείρες, μινούν τις ιδέες αυτών που μιμούνται. Δεν κολυμπούν κόντρα στο ρέμα και δεν αποτελούν την εξαιρεση του κανόνα. Άβουλοι στο παρόν και μέλλον. Έρμαιοι της κοινωνίας, έτοιμα προς εκμετάλλευση.

Δεν οδηγούνται από την απόφραξη ψυχής τους, αλλά από έναν σκλαβωμένο ψυχισμό, που τον περιορίζουν δραστικά στην ελευθερία κινήσεών του. Παπαγαλίζουν, δε δημιουργούν, αναπαλάθουν.

Πιστεύουν ό,τι πιστεύεις, εκτελούν ό,τι εκτελείς.

Να δημιουργείς από τη ζεστασιά της καρδιάς, από την αύρα της ψυχής και την αλήθεια του πνεύματός σου. Να έχεις πρότυπα, ποτέ όμως να μη γίνεσαι ένα άβουλο πιδόνι που ανακαλύπτει τους άλλους, χωρίς να έχεις ανακαλύψει πρωτίστως το δικό σου εαυτό.

«Έστιν οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας και τελείας...»

Επιμέλεια Κειμένου:
Νίκης Ατζεμoglou, Σοφία Καλπαζίδου

“Δημιουργική καταστροφή” και ελληνικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγητή Πανεπιστημίου Αιγαίου

Σύμφωνα με τον Αυστριακό οικονομολόγο Γιόζεφ Σούμπετερ (1883-1950) η πρωταρχική ώθηση που θέτει και διατηρεί σε συνεχή κίνηση τον καπιταλισμό προέρχεται από τη δημιουργική καταστροφή των επενδύσεων, όσων επιχειρήσεων δεν προσαρμόζονται στις συνεχώς εξελισσόμενες καινοτομίες.

Ο κίνδυνος της ανεργίας και της επακόλουθης δυστυχίας των εργατών τους οδήγησε στην Αγγλία από το 1811-1813 να καταστρέφουν τα μηχανήματα και τα εργοστάσια που τα θεωρούσαν υπεύθυνα για τη μοίρα τους (Λουδισμός από τον Nedd Ludd).

Σύμφωνα με τον Αυστριακό οικονομολόγο Γιόζεφ Σούμπετερ (1883-1950) η πρωταρχική ώθηση που θέτει και διατηρεί σε συνεχή κίνηση τον καπιταλισμό προέρχεται από τη δημιουργική καταστροφή των επενδύσεων, όσων επιχειρήσεων δεν προσαρμόζονται στις συνεχώς εξελισσόμενες καινοτομίες. Οι επιχειρηματίες πιεζόμενοι από τον ανταγωνισμό τους εισάγουν συνεχώς νέα προϊόντα, νέες μεθόδους παραγωγής και μεταφοράς, νέες μορφές οργάνωσης της βιομηχανίας, αναζητούν νέες πηγές πρώτων υλών και ημικατεργασμένων και νέες αγορές.

Οι καινοτομίες αυξάνουν μεν την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, έχουν όμως ως τελικό αποτέλεσμα την καταστροφή των υπαρχουσών επενδύσεων. Οι οικονομικές συνέπειες των καινοτομιών δημιουργούν βραχυπρόθεσμα ανεργία, μακροπρόθεσμα όμως επαναστατικοποιούν τις δομές της οικονομίας και παράγουν περισσότερο πλούτο από τα ερείπια που αφήνουν πίσω τους. Η δημιουργική καταστροφή δηλαδή δημιουργεί τις προϋποθέσεις για υψηλότερη κατανάλωση φθηνότερων και καλύτερων προϊόντων, η παραγωγή των οποίων απαιτεί λιγότερες ώρες απασχόλησης.

Ο κίνδυνος της ανεργίας και της επακόλουθης δυστυχίας των εργατών τους οδήγησε στην Αγγλία από το 1811-1813 να καταστρέφουν τα μηχανήματα και τα εργοστάσια που τα θεωρούσαν υπεύθυνα για τη μοίρα τους (Λουδισμός από τον Nedd Ludd). Κανένα εργατικό κίνημα όμως δεν κατάφερε να αναστείλει την εξέλιξη της τεχνολογίας και τις καινοτομίες σε όλα τα επίπεδα. Βέβαια, τα οφέλη απ' αυτές δεν κατανεμήθηκαν αναλογικά μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας και δεν αυξήθηκαν ανάλογα οι αμοιβές ούτε μειώθηκαν ανάλογα οι ώρες εργασίας, παρόλες τις συνεχείς αυξήσεις του βιοτικού επιπέδου και τη μετατόπιση της ζήτησης στην αγορά εργασίας από τις πιο κοπιαστικές, ανθυγιεινές, χειρωνακτικές και χαμηλής εξειδίκευσης μηχανικές εργασίες σε πιο ενδιαφέρουσες εργασίες που απαιτούν μεγαλύτερη διανοητική απασχόληση. Μετά τη βιομηχανική επανάσταση παρατηρήθηκε μια συνεχής βελτίωση του βιοτικού επιπέδου που έγινε εφικτή λόγω της δημιουργικής καταστροφής με επακόλουθο την κατάργηση ορισμένων επαγγελμάτων και τη δημιουργία νέων.

Οι εργαζόμενοι σήμερα πρέπει να αντιμετωπίζουν τη συνεχή επαγγελματική τους κατάρτιση, μετεκπαίδευση και επιμόρφωση ως μια αναπόφευκτη αναγκαιότητα που τους εξασφαλίζει όχι μόνο τη θέση εργασίας τους και τις δυνατότητες επαγγελματικής τους εξέλιξης, αλλά και την επαγγελματική τους επιβίωση σε οποιαδήποτε αναπόφευκτη μελλοντική δημιουργική καταστροφή.

Τα προσόντα που απαιτούνται σήμερα για τις πιο απαιτητικές θέσεις εργασίας δεν είναι απλώς κάποιο πτυχίο, εάν αυτό δεν συνδυάζεται με ψηφιακές δεξιότητες, δημιουργικότητα, ικανότητα συνεργα-

σίας, ευελιξία και ικανότητα γρήγορης και σωστής επίλυσης προβλημάτων.

Μεταπολεμικά βιώσαμε όλοι τη δημιουργική καταστροφή με την κατάργηση προϊόντων όπως: τα ψυγεία πάγου, η χειροκίνητη και κατόπιν η ηλεκτροκίνητη γραφομηχανή, οι δίσκοι βινυλίου, το pick up, το μαγνητόφωνο, το view master, οι φωτογραφικές μηχανές Polaroid, τα φωτογραφικά φιλμ, η ασπρόμαυρη τηλεόραση, οι βιντεοκασέτες, κλπ. Σήμερα, στην εποχή του διαδικτύου, των τηλεδιασκέψεων, της τηλεργασίας και των κοινωνικών δικτύων η έμφαση έχει δοθεί σε προϊόντα ψηφιακής τεχνολογίας, βιοτεχνολογίας, διαστημικής τεχνολογίας, εικονικής πραγματικότητας, τεχνητής νοημοσύνης, νανοτεχνολογίας, ρομποτικής, τηλεϊατρικής, τεχνολογίας 5G, τρισδιάστατης εκτύπωσης, e-learning, κλπ.

Βέβαια, οι τεχνολογικές εξελίξεις προέρχονται κατά κανόνα από τις μεγάλες επιχειρήσεις που λόγω οικονομικών κλίμακας και επάρκειας κεφαλαίων έχουν τη δυνατότητα να επενδύουν πολύ μεγάλα ποσά στην έρευνα και ανάπτυξη. Το ερώτημα είναι τι πρέπει να γίνει με το βασικό κομμάτι της ελληνικής οικονομίας που αποτελείται από τις ΜΜΕ (Μικρο-Μεσαίες Επιχειρήσεις με λιγότερους από 250 εργαζόμενους, κύκλο εργασιών μικρότερο των 50 εκατ. Ευρώ και σύνολο ισολογισμού που δεν υπερβαίνει τα 43 εκατ. Ευρώ). Αυτές φθάνουν στην Ελλάδα περίπου στις 830 χιλιάδες και αποτελούν το 99,8% του συνόλου των επιχειρήσεων, απασχολούν το 85,2% του συνόλου των απασχολούμενων και δημιουργούν το 63,6% της προστιθέμενης αξίας (European Commission 2018).

Οι επιχειρήσεις αυτές δεν αντιμετωπίζουν μόνο προβλήματα δημιουργικής καταστροφής, αλλά έχουν έναντι των μεγάλων επιχειρήσεων τα εξής μειονεκτήματα:

- Προσωποκρατική συγκεντρωτική διοίκηση με πολύ περιορισμένη μεταβίβαση εξουσίας
- Ανυπαρξία οικονομικών κλίμακας και υψηλό κόστος παραγωγής
- Υποαπασχόληση παγίων εγκαταστάσεων
- Υψηλή «παιδική θνησιμότητα»
- Ελλείψεις επαρκών ιδίων κεφαλαίων και πολύ μικρές δυνατότητες χρηματοδότησης
- Έλλειψη εκπαιδευμένων στελεχών και εξειδικευμένου προσωπικού
- Ακριβές προμήθειες πρώτων και βοηθητικών υλών λόγω περιορισμένων ποσοτήτων
- Αδυναμία κάλυψης μεγάλων παραγγελιών από το εξωτερικό
- Ανεπαρκής τεχνογνωσία για την εκμετάλλευση των δυνατοτήτων των νέων τεχνολογιών
- Ελλείψεις πληροφορίες για τις παρουσιαζόμενες ευκαιρίες σε ξένες αγορές.

Τα παραπάνω μειονεκτήματα των ΜΜΕ αντισταθμίζονται εν μέρει από:

- Την έλλειψη γραφειοκρατίας και τη δυνατότητα ταχύτερης λήψης αποφάσεων και αντίδρασης σε ενέργειες του ανταγωνισμού
- Τον δυναμισμό και τη δημιουργικότητα των ιδιοκτητών δημιουργών της επιχείρησης
- Την αφοσίωση και την ταύτιση σε πολλές περιπτώσεις των στελεχών με την επιχειρηματική κοινότητα και τους επιχειρηματικούς στόχους
- Την υπεργασία των επιχειρηματιών και των οικείων τους που εργάζονται στην επιχείρηση πολύ περισσότερες ώρες από το μέσο εργαζόμενο κάθε κλάδου
- Τη δημιουργία στενών προσωπικών σχέσεων και σε ορισμένες περιπτώσεις την εξυπηρέτηση των ιδιαίτερων αναγκών των πελατών τους με την προσφορά προϊόντων προσαρμοσμένων στις ανάγκες τους.

- Τα παραπάνω πλεονεκτήματα των ΜΜΕ τους προσδίδουν ανθεκτικότητα στις οικονομικές κρίσεις και τους δίνουν τη δυνατότητα να βελτιώσουν τα μερίδια αγοράς τους στην εγχώρια αγορά και σε ορισμένες περιπτώσεις να επεκταθούν σε ξένες αγορές.

Με την επέκτασή τους σε ξένες αγορές οι ΜΜΕ μπορούν:

- Να μειώσουν τα σταθερά τους έξοδα ανά μονάδα με την κατανομή τους σε μεγαλύτερο όγκο παραγωγής
- Να εξομαλύνουν τις διακυμάνσεις παραγωγής λόγω εποχικότητας και να δώσουν διεξόδους στην πλεονάζουσα παραγωγική τους δυναμικότητα σε περιόδους υφέσεων
- Να αποφύγουν τη στενότητα των ορίων μιας μικρής ή μιας συρρικνούμενης αγοράς
- Να αναγκασθούν να εκσυγχρονίσουν τις οργανωτικές τους δομές και τις παραγωγικές τους μεθόδους
- Να επεκτείνουν τον κύκλο ζωής των προϊόντων τους
- Να αποκτήσουν πρόσβαση σε νέες ιδέες για καινοτόμα προϊόντα και νέες τεχνολογίες
- Να ανοίξουν νέους ορίζοντες σε δυναμικά πιο κερδοφόρες αγορές

Για να επιτύχουν μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα τόσο στην εσωτερική όσο και σε εξωτερικές αγορές και να αυξήσουν τις πιθανότητες επιβίωσης, αλλά και ανάπτυξής τους σε περιόδους έντονης δημιουργικής καταστροφής, οι ΜΜΕ πρέπει:

- Να αποφεύγουν τις μετωπικές συγκρούσεις σε κορεσμένες αγορές
- Να επιδιώκουν την προσφορά μεγαλύτερης αξίας στους πελάτες τους με πιο ανταγωνιστικές τιμές, ποιότητα και εξυπηρέτηση
- Να δραστηριοποιούνται κατά προτίμηση σε τομείς συμπληρωματικούς και όχι ανταγωνιστικούς του πολύ μεγάλου κεφαλαίου
- Να αναζητούν τομείς υψηλής τεχνολογίας, όπου δεν ακολουθούνται τα παραδοσιακά στάδια διεθνοποίησης, αλλά μπορούν να γεννηθούν παγκόσμιες
- Να εφαρμόζουν επαναστατικές βιομηχανικές τεχνολογίες που προσδίδουν προβάδισμα κόστους, παρόλη την ανυπαρξία οικονομικών κλίμακας
- Να επιδιώκουν συνεργασίες (εάν θέλουν να αποφύγουν τη συγχώνευση) στο πλαίσιο συνεταιρισμών ή κοινοπραξιών στους τομείς των εξαγωγών, της προμήθειας πρώτων υλών, στις πωλήσεις (κοινά πρατήρια, εκθέσεις, έρευνες αγοράς, κλπ.), στην παραγωγή ή στη συμμετοχή στις προμήθειες του Δημοσίου.
- Να τυποποιήσουν και να επωμυποποιήσουν τα προϊόντα τους (ιδίως του αγροτικού τομέα), υποκαθιστώντας σταδιακά τις εξαγωγές χύμα προϊόντων τους και καθιερώνοντας ισχυρά διεθνώς αναγνωρίσιμα brand names, ακολουθώντας σωστά σχεδιασμένες στρατηγικές εξαγωγικού Μάρκετινγκ.

Πέραν των όσων μπορούν να κάνουν οι επιχειρήσεις, πρέπει παράλληλα να διαμορφωθεί και ένα ευνοϊκό για την ίδρυση, επιβίωση και ανάπτυξη τους περιβάλλον που θα αναστείλει ή θα άρει τις αιτίες δημιουργικής καταστροφής τους και τους λόγους μετανάστευσης των εργαζομένων και σε ορισμένες περιπτώσεις ολόκληρων των επιχειρήσεων. Πρέπει δηλαδή οι επιχειρηματίες να αισθανθούν ότι μπορούν να λειτουργήσουν με ευνοϊκό κλίμα απέναντι στην επιχειρηματικότητα, δηλαδή σε σταθερό θεσμικό και φορολογικό πλαίσιο, με ελαχιστοποιημένη γραφειοκρατία ίδρυσης και λειτουργίας των επιχειρήσεών τους, με ενίσχυση της έρευνας για την ανάπτυξη της καινοτομικότητας, δυνατότητας άντλησης ευνοϊκής χρηματοδότησης, ανάπτυξη του κεφαλαίου επιχειρηματικών συμμετοχών (venture capital), κλπ.

Οι συνέπειες του αβασάνιστου μιμητισμού

Του ΠΑΝΟΥ ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ

Το φαινόμενο του μιμητισμού (monkey see monkey do) απασχολεί τους επιστήμονες κοινωνιολόγους για πολλά χρόνια. Η τάση των ανθρώπων να μιμούνται τους άλλους στον τρόπο που μιλούν, τη συμπεριφορά τους, τις εκφράσεις τους, έχει μεγάλο ενδιαφέρον γι' αυτούς.

Ερευνώντας, όμως, τον μιμητισμό των επιχειρήσεων στη παραγωγή διάφορων προϊόντων, κατέληξαν ότι η μίμηση έχει θετικά αποτελέσματα για πολλά από αυτά. Εκεί, όμως, που κατά τη γνώμη μου, το αποτέλεσμα δεν είναι πάντα θετικό, είναι όταν ο μιμητισμός αφορά στην επιχειρηματικότητα. Κυρίως όταν πρόκειται για την αβασάνιστη υιοθέτηση και αντιγραφή των συστατικών μιας επιτυχημένης επιχειρηματικής δραστηριότητας, ιδιαίτερα όταν δεν υπάρχουν τρεις βασικές προϋποθέσεις, δηλ. εξειδίκευση, γνώση και οικονομική ευρωστία. Αποτέλεσμα αυτής της λανθασμένης συμπεριφοράς, είναι η κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει πολλές μικρο-

μεσαίες αλλά και «μεγάλες» επιχειρήσεις στη χώρα μας, που δεν άντεξαν στη σημερινή οικονομική κατάσταση και οδηγήθηκαν σε κλείσιμο. Βεβαίως, οι λόγοι δεν είναι μόνο αυτοί, αλλά και το ντόμινο της ύφεσης και της έλλειψης ρευστότητας, που παρασύρει «δικαίους και αδικούς».

Το γεγονός ότι στη χώρα μας παραδοσιακά δεν υπήρχαν και δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις και οι υποδομές, όσον αφορά το πλαίσιο επιχειρηματικής λειτουργίας καθώς και ένα «αξιοκρατικό» χρηματοπιστωτικό μάνατζμεντ για την ανάπτυξη καινοτόμων επιχειρήσεων, αργά ή γρήγορα θα συνέβαλε και αυτό στη στρεβλή λειτουργία της αγοράς. Αλλά και ένας άλλος λόγος είναι ότι στην περίπτωση μιας μικρής αγοράς, όπως είναι η δική μας, δημιουργείται μια ασύμμετρη παραγωγική δυναμική με άνισες επιπτώσεις στην προσφορά και τη ζήτηση προϊόντων και υπηρεσιών. Είναι μικρή η πίτα και δεν φτάνει για όλους. Με λίγα λόγια δεν μπορούν όλοι να είναι έμποροι, εκδότες, διαφημιστές, καναλάρχεις κλπ. Δεν είναι αρκετοί οι καταναλωτές, οι αναγνώστες και οι

τηλεθεατές. Γι' αυτό και είναι απόλυτη ανάγκη η εξωστρέφεια των ελληνικών επιχειρήσεων, ώστε να καλύψουν τα κενά πουλώντας σε άλλες αγορές.

Ο αβασάνιστος μιμητισμός, κατά τη γνώμη μου, στέρησε από την Ελλάδα την ανάπτυξη της αγροτικής της - και όχι μόνο - βιομηχανίας. Και αυτό, συνέβη, διότι οι περισσότεροι αγρότες, οι οποίοι για διάφορους λόγους εγκατέλειψαν τον τόπο τους για να έλθουν στη μεγάλη πόλη και να γίνουν έμποροι, βιοτέχνες, εστιάτορες κλπ. Επιλογή, που αφενός στέρησε στη χώρα τη δυναμική μιας αγροτικής ανάπτυξης, και των μοναδικών σε ποιότητα προϊόντων που μπορεί να παράγει, αλλά και τη μείωση των ευκαιριών για την τοπική απασχόληση, αφού δεν υπήρχαν αγροτικές επιχειρήσεις για να απασχοληθούν οι νέοι και να μείνουν στον τόπο τους. Αφετέρου, αυτό, λειτούργησε αρνητικά στην οικοδόμηση μιας υγιούς, ανταγωνιστικής αλυσίδας εμπορίου τροφίμων, εδραϊώνοντας έτσι διάφορα νοσηρά φαινόμενα, όπως αυτό των μεσαζόντων.

Επιπροσθέτως, ο αβασάνιστος

μιμητισμός, δημιούργησε το εξωπραγματικό φαινόμενο των πολλών εμπορικών καταστημάτων, με τα ίδια προϊόντα το ένα δίπλα στο άλλο, τόσο στις μικρές εμπορικές γειτονιές, όσο και στο κέντρο των πόλεων. Με αποτέλεσμα σήμερα, ελλείψει ζήτησης, να τα βλέπουμε, το ένα μετά το άλλο, να κλείνουν. Το κλείσιμο μιας, οποιουδήποτε μεγέθους, επιχείρησης συμβάλλει στην αύξηση της ανεργίας αφενός και αφετέρου στην αδυναμία κάλυψης των οικονομικών υποχρεώσεων της, με αποτέλεσμα οι επιπτώσεις να αγγίζουν το σύνολο της κοινωνίας. Το επιχειρηματικό δαιμόνιο είναι καλό, η επιχειρηματική διάθεση και ο μιμητισμός, χωρίς βασικές οικονομικές προϋποθέσεις αλλά και γνώσεις, δεν είναι. Ο άνθρωπος από τη φύση του έχει την ανάγκη της αυτοδημιουργίας, το θέμα είναι ότι πολλές φορές, στην προσπάθεια που καταβάλει για να επιτύχει, επιλέγει κάποιο παράδειγμα, χωρίς να εξετάζει, αν διαθέτει, τις προϋποθέσεις, τα ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία που του είναι απαραίτητα για να κερδίσει σε αυτό το παιχνίδι.

Το Πρόταγμα της Αυτονομίας

Αυτονομία= Δίνω στον εαυτό μου τους νόμους μου.

Κοινωνική Αυτονομία: Αυτόνομη μπορεί να χαρακτηριστεί μία κοινωνία που αυτοθεσμίζεται, δηλαδή φτιάχνει τους δικούς της θεσμούς. Είναι μία κοινωνία, όπου τα άτομα να μην εσωτερικεύουν τους υπάρχοντες θεσμούς αλλά, συγχρόνως, διευκολύνονται στο να απελευθερώνουν τη δημιουργική τους φαντασία, στο να μετέχουν πραγματικά και ουσιαστικά σε όλες τις υποθέσεις, που τα αφορούν, και στο να αμφισβητούν και να μεταβάλλουν τους θεσμούς αυτούς. Μία αυτόνομη κοινωνία διαπνέεται από την αντίληψη ότι οι νόμοι της δεν είναι δοσμένοι από κάποια εξωκοινωνική πηγή (πχ. Θεός, Κράτος) αλλά είναι ιστορικό ανθρώπινο δημιούργημα και άρα επιδεκτικό αμφισβήτησης και μεταβολής.

«Έτσι, η αυτονομία είναι το πρόταγμα που στόχο του έχει να φέρει στο φως της ημέρας τη θεαμιζούσα εξουσία»

Τα Κοινωνικά Κινήματα ως Μέσο και Σκοπός

Τα κοινωνικά κινήματα είναι το μέσο για την κοινωνική απελευθέρωση. Η σταδιακή καταστροφή της Εξουσίας - επιτυγχάνεται με την όλο και μεγαλύτερη πολιτική συμμετοχή των ανθρώπων. Έτσι, τα κοινωνικά κινήματα ανάγονται και σε αυτοσκοπό για όποιον θέλει να αλλάξει την κοινωνία. Για την ρήξη με την αναπαραγωγή ιεραρχικών κοινωνιών τα κινήματα πρέπει να φέρνουν συνεχώς στο προσκήνιο και να κάνουν, έστω αρχικά, σε μικρο - κοινωνικό επίπεδο πράξη τις δικές τους αξίες και αρχές, δηλαδή:

i. Οικονομική Εξουσία: Αντικατάσταση του ανταγωνισμού με την αξία της κοινωνικής αλληλεγγύης. Σπάσιμο της αλλοτρίωσης στους χώρους εργασίας μέσα από τη κοινωνική συνείδηση των εργαζομένων ανθρώπων. Κοινωνική οικονομία σε κάθε πτυχή της ζωής με κινητήριο μοχλό όχι το ατομικό κέρδος αλλά την αλληλεγγύη και με κοινωνικό έλεγχο στα μέσα παραγωγής και διάθεσης προϊόντων/υπηρεσιών.

ii. Πολιτική Εξουσία : Αντικατάσταση της ιεραρχίας στην κοινωνική οργάνωση και στον καταμερισμό εργασίας με μορφές οργάνωσης που να απελευθερώνουν τη δημιουργικότητα των ανθρώπων. Θεσμοθετήσεις υπό διαρκή έλεγχο και επαναδιαπραγμάτευση από το κοινωνικό σύνολο.

iii. Ιδεολογική Εξουσία: Ανάδυση των οραμάτων της αλληλεγγύης και της εξισωτικής πολιτικής συμμετοχής σε αντιπαραβολή με το κυρίαρχο φανταστικό της ατομικής υλικής συσσώρευσης και της συλλογικής οικονομικής μεγέθυνσης.

Η εξουσία ως φαινόμενο

Μορφές Εξουσίας

- Οικονομική • Πολιτική
- Ιδεολογική • Στρατιωτική

Η Εξουσία, εντοπίζεται ιστορικά με συγκεκριμένες μορφές. Αυτές είναι η οικονομική, πολιτική, ιδεολογική και στρατιωτική εξουσία. Υπάρχει μεγάλη συζήτηση και διάσταση απόψεων σχετικά με το ποια μορφή εξουσίας έχει την πρωτοκαθεδρία στον καθορισμό των κοινωνιών.

Οικονομική Εξουσία - Χαρακτηρίζεται από την κυριαρχία της καπιταλιστικής αγοράς ως δικτύου εξουσίας, της πολυεθνικής εταιρείας ως μορφής οικονομικής οργάνωσης και της αστικής ως της κυρίαρχης τάξης. Αναγκαία, αυτή η κατάσταση έχει ως αποτέλεσμα την αναγωγή όλων των μορφών εξουσίας στην οικονομική εξουσία. Η οικονομική εξουσία αποτελεί σήμερα πράγματι τη βάση του κοινωνικού συστήματος, με την πολιτική, την ιδεολογική και τη στρατιωτική εξουσία να υπάγονται στα κελεύσματα της κυρίαρχης τάξης, της αστικής.

Πολιτική Εξουσία - Χαρακτηρίζεται από την ιστορική αποκρουστικότητα της εξουσίας του έθνους-κράτους, το οποίο είναι πλήρως διαχωρισμένο από την κοινωνία, μονοπωλεί την πολιτική εξουσία, απονομιμοποιεί και καταστέλλει με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο κάθε έκφραση και άσκηση πολιτικής εκτός των μηχανισμών του και υπάγεται, μολονότι σε σχετική αυτονομία, στα συμφέροντα της αστικής τάξης.

Ιδεολογική Εξουσία - Υπαγόμενη στην οικονομική εξουσία εγκαθιδρύει το χρήμα ως κυρίαρχη αξία των κοινωνικών δικτύων και θεσμών, και ως κυρίαρχος θεσμοθετημένος στόχος είναι η ατομική υλική συσσώρευση και η συλλογική οικο-

νομική μεγέθυνση.

Στρατιωτική Εξουσία - Έχοντας χάσει σε μεγάλο βαθμό την αυτονομία και τον πρωταρχικό ρόλο, που είχε σε άλλες εποχές, εξακολουθεί να καθορίζει τον ανταγωνισμό μεταξύ των δικτύων εξουσίας και την κοινωνική αλλαγή.

Σκοπός των δικτύων εξουσίας δεν είναι η δημιουργία σταθερών θεσμών αλλά η επίτευξη σκοπών. Τέτοιοι σκοποί μπορεί να υπερβαίνουν τους υπάρχοντες θεσμούς εξουσίας και να επιδιώκουν νέους. Επομένως, δίκτυα εξουσίας μπορεί να αναπτύσσονται σε ανταγωνισμό και να θεσμοθετούν εκ νέου την κοινωνική πραγματικότητα.

Κατ' αρχάς θα πρέπει να ξεκαθαριστεί ότι ούτε κοινωνία ούτε ανθρώπινη δράση νοείται δίχως Εξουσία. Αυτό που έχει αξία σε σχέση με την έννοια της Εξουσίας είναι το ποιον των στόχων που τίθενται και ο τρόπος συναπόφασής τους.

Επίσης, εδώ θα πρέπει να ξεκαθαριστεί η έννοια της ελευθερίας. Ελευθερία δεν είναι το απεριόριστο της προσωπικής δραστηριότητας. Το πρόσωπο υπάρχει και δομείται αναγκαιώς μέσα στην κοινότητα. Επομένως, η ελευθερία του προσώπου μπορεί να υπάρχει μόνο εντός και σε συνάρτηση με την κοινότητα. Συνεπώς, η προσωπική ελευθερία εντός μιας κοινωνίας μπορεί μόνο να νοηθεί ως υπευθυνότητα. Η κοινωνική και ευρύτερα κοινωνιακή συνένωση των προσώπων για την κάλυψη των αναγκών τους και την επίτευξη των σκοπών, που κάθε φορά θέτουν, αποτελεί αυθεντική ενάσκηση της αυτονομίας τους, αποτελεί δηλαδή τον τρόπο με τον οποίο δομούν την ελευθερία τους.

Μαζικά Ανοικτά διαδικτυακά Μαθήματα – Ανοικτή πρόσβαση στη γνώση

ΣΥΝΟΨΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Το έργο «Μαζικά Ανοικτά Διαδικτυακά Μαθήματα» του ΕΑΠ στοχεύει στην ανάπτυξη μιας καινοτόμου πλατφόρμας φιλοξενίας Διαδικτυακών Μαθημάτων. Ο όρος «Μαζικά Ανοικτά Διαδικτυακά Μαθήματα (Massive Open Online Courses, MOOCs)» αναφέρεται στην χωρίς περιορισμούς μέσω του διαδικτύου πρόσβαση σε ψηφιακό εκπαιδευτικό περιεχόμενο που είναι οργανωμένο ως αυτοτελές μάθημα». Η πλατφόρμα ανοικτής εκπαίδευσης αποτελεί έναν ανοικτό χώρο εκπαίδευσης μέσω του οποίου μπορούν να εκπαιδευτούν άνθρωποι όλων των ηλικιών και των ειδικοτήτων εξ αποστάσεως. Τα μαθήματα απευθύνονται στο ευρύ κοινό ανεξαρτήτως γεωγραφικών και άλλων περιορισμών. Στην ανάπτυξη των μαθημάτων συμμετέχουν διακεκριμένοι Έλληνες επιστήμονες διεθνώς αναγνωρισμένοι στις αντίστοιχες επιστημονικές περιοχές.

Κατόπιν μελέτης και ανάλυσης διεθνώς αναγνωρισμένων καλών πρακτικών και μεθοδολογιών σχεδιάζονται και εφαρμόζονται διαδικασίες που εξασφαλίζουν ότι το εκπαιδευτικό υλικό θα χαρακτηρίζεται ως υψηλής ποιότητας. Στόχος είναι το εκπαιδευτικό υλικό να προσφέρεται σε διάφορες ψηφιακές μορφές όπως βίντεο, παρουσιάσεις, ερωτήσεις πολλαπλών επιλογών, κτλ. μέσω ενός συστήματος διαχείρισης μάθησης, αξιοποιώντας την τεχνολογία του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (ΕΑΠ) στην ανοικτή και εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Η πλατφόρμα λειτουργεί ως μέσο προβολής και διαφήμισης της ποιότητας και της κουλτούρας εκπαίδευσης που προσφέρει το ΕΑΠ. Παράλληλα, μπορεί να δώσει τη δυνατότητα σε εν δυνάμει φοιτητές οι οποίοι απέχουν από την εκπαιδευτική διαδικασία να ενταχθούν ομαλά σε αυτή. Τα Μαζικά Ανοικτά Διαδικτυακά Μαθήματα προάγουν την δια βίου μάθηση και ενισχύουν την εκπαιδευτική διαδικασία.

Ανοιχτές συνεδριάσεις στην τηλεόραση «Δημοτικά συμβούλια με θεατές»

Ο Δήμαρχος κάθε Δήμου εγκρίνει και δημοσιεύει την ημερήσια διάταξη στην οποία προγραμματίζει να συζητηθούν συγκεκριμένα θέματα που αφορούν την λειτουργία του Δήμου ή της κοινωνίας του Δήμου ή άτομα ή ομάδες πολιτών.

Για τα θέματα αυτά αποφασίζουν κατά πλειοψηφία οι Δημοτικοί Σύμβουλοι και από τις αποφάσεις τους εξαρτώνται σοβαρές επιπτώσεις στον μέλλον της κοινωνίας ή και πολιτών. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι οι Σύμβουλοι έχουν μελετήσει και ερευνησει το κάθε θέμα μαζί με τους ενδιαφερόμενους πολίτες και έτσι έχει προσωπική άποψη για το κάθε θέμα πριν τοποθετηθεί στο Συμβούλιο και ψηφίσει.

Από προσωπική εμπειρία και σχετική έρευνα διαβεβαιώνω ότι οι πλείστοι Σύμβουλοι δεν μπορούν να διαθέσουν όσο χρόνο χρειάζεται για να έχουν προσωπική άποψη, γιατί συνήθως η καθημερινότητά τους είναι πεισμένη από τις επαγγελματικές κλπ. υποχρεώσεις τους και έτσι επαφίενται συνήθως και ψηφίζουν αυτά που ένας εισηγητής θα προτείνει.

Ο εισηγητής βέβαια έχει προσυνηνοθηθεί με τον Δήμαρχο και μόνο όταν ενδιαφέρεται κάποιος σύμβουλος για «δικούς του» ανθρώπους παρεμβαίνει στον Δήμαρχο για συνηνοθησεις.

Αυτή είναι η πρακτική, άσχετα αν σε ορισμένες περιπτώσεις έχει ως περιτύλιγμα κάποια επιτροπή.

Η συνδιαλλαγή και ο Δημαρχοκεντρισμός κυριαρχούν ως ένα μικρό τοπικό Κυβερνείο που συνήθως εξαρτάται από την ηγεσία κάποιου κόμματος, είτε αυτό κυβερνά ή όχι.

Πως είναι δυνατόν μέσα σε τέτοιες διαδικασίες να συμμετάσχουν ενεργά οι πολίτες, προκειμένου όλοι μαζί οι ενεργοί πολίτες να συνεισφέρουν στον τόμο που εξειδικεύονται για να έχει ο Δήμος σωστότερα αποτελέσματα και αποδεκτά από τους πολίτες, με αποτέλεσμα η ικανοποίηση των πολιτών να είναι το κίνητρο της περαιτέρω συμμετοχής τους.

Εκτός και αν οι εκλεγμένοι έχουν την εντύπωση ότι είναι γνώστες και έχουν άποψη σωστή για όλο το θέμα ή συμβουλευούνται κάποιους που θεωρούν έμπειρους αλλά δεν έχουν σεβασμό και για τους άλλους έμπειρους σε κάθε εξειδίκευση, με αποτέλεσμα να τους αποκλείουν και να τους αδρανοποιούν (ίσως και να τους απογοητεύουν) ζημιώνοντας τον Δήμο και την αλληλέγγυα συμβίωση στον Δήμο, ανεξάρτητα αν μεταξύ των ατόμων υπάρχουν δια-

φορετικές γνώμες και αντιλήψεις, οι οποίες επιβάλλεται να αναγνωρίζουμε ότι αυτή ακριβώς η διαφορετικότητα μετά από συζητήσεις φέρνει τα σωστότερα και αποτελεσματικότερα αποτελέσματα.

Τη συνήθεια όμως μιας βολεμένης διαχείρισης του Δήμου δεν μπορούν να την αλλάζουν αυτοί οι ίδιοι οι βολεμένοι γιατί και να το θέλουν δεν θα τους αφήσει η ομάδα στην οποία ανήκουν.

Μπορούν όμως με αποφασιστική δημοκρατική γενναιότητα να αποφασίσουν οι Δήμαρχοι και το Συμβούλιο τους να συνεδριάζουν ουσιαστικά Δημόσια και όχι τυπικά Δημόσια όπως γίνεται μέχρι σήμερα. Μπορούν να έλθουν σε συμφωνία με τοπικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, οι οποίοι θα καλύπτουν εξ' ολοκλήρου όλες τις συνεδριάσεις του κάθε Δημοτικού Συμβουλίου.

Έτσι ο πολίτης από το σπίτι του ή όπου αλλού, θα μπορεί να έχει προσωπική άποψη για κάθε σύμβουλο και για κάθε τοποθέτησή του όπως και για κάθε απόφαση του Συμβουλίου.

Και δεν φτάνει αυτό. Ο δημοσιογράφος του τηλεοπτικού σταθμού θα είναι διαθέσιμος να δέχεται τηλεφωνήματα από τους πολίτες με θέσεις και ερωτήματα των πολιτών για θέματα που συζητήθηκαν και ταξινομημένα να αναφέρονται στον Δήμαρχο ή αντιπρόσωπό του Δημόσια (στην διάρκεια της εκπομπής), οι οποίοι θα είναι υποχρεωμένοι να απαντούν άμεσα και έτσι λήγει η δημόσια συνεδρίαση.

Ίσως επικαλεσθούν κάποιος ότι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να έρθουν στο Συμβούλιο.

Ναι, ίσως να συμβαίνει πρακτικά αυτό, αλλά το κάθε θέμα ενδιαφέρει και άλλους πολίτες εκτός του άμεσα ενδιαφερόμενου ή επωφελομένου ίσως άλλοι, επικαλεσθούν ότι οι συνεδριάσεις καταχωρούνται (έστω και κάποιες) στο INTERNET.

Ναι είναι κάπως καλό, αλλά η ουσία της Δημοκρατίας δεν είναι η Δημοσίευση των αποφάσεων, αλλά η διευκόλυνση της συμμετοχής των πολιτών.

Διότι μόνο με ενημερωμένους πολίτες που συμμετέχουν μπορεί να δραστηριοποιηθεί καλύτερα και περισσότερο η κοινωνία των πολιτών και αυτή η συμμετοχή στα κοινωνικά δρώμενα είναι η σημαντικότερη προϋπόθεση, η οποία μπορεί να δημιουργήσει ευτυχία και πλούτο στην κοινωνία.

Δημήτρης Ηλιάκης

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΑΝΟΥ

Δημοκρατία και διασπορά εξουσίας

Το πολιτικό μας σύστημα είναι εξαιρετικά συγκεντρωτικό. Όλη η εξουσία είναι στην Αθήνα και στα χέρια λίγων. Οι πολίτες είναι αποκλεισμένοι. Υποστηρίζω ότι μια σπουδαία μεταρρύθμιση που θα περιορίζε τη διαπλοκή και θα ενίσχυε την ανάπτυξη θα ήταν η συστηματική διάχυση της εξουσίας. Από την κεντρική εξουσία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Χρειαζόμαστε ευρεία διασπορά της εξουσίας. Έχω ζητήσει την πλήρη διακοπή της χρηματοδότησης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από το κράτος (με συνέπεια τη διακοπή της εξάρτησης της Τ.Α. από την κεντρική διοίκηση) και τη δυνατότητα των δήμων να αντλούν τους πόρους που χρειάζονται από τους δημότες με ανταποδοτικό τέλος.

Η χρηματοδότηση του Δήμου από τους δημότες

θα επιτρέψει την καθιέρωση της συμμετοχής των δημοτών στην ιεράρχηση των δημοτικών δράσεων και στη διαμόρφωση του δημοτικού προϋπολογισμού. Είναι ένα σύστημα που ενδυναμώνει τους πολίτες και κάνει την Τοπική Αυτοδιοίκηση πιο υπεύθυνη και υπόλογη στους δημότες.

Πρακτικά, αν καταργηθεί η κρατική χρηματοδότηση της Τ.Α., ο προϋπολογισμός θα εξοικονομήσει 2,6 δις ευρώ ετησίως. Συνεπώς μια τέτοια μεταρρύθμιση θα είναι μουσική στα αυτιά των πιστωτών μας. Επειδή ο προϋπολογισμός θα εξοικονομήσει 2,6 δις ευρώ, δεν θα χρειαστεί νέος ΕΝΦΙΑ (ή ΦΜΑΠ) και η κυβέρνηση δεν θα μπλέξει σε μια αναπόφευκτη περιπέτεια (ασυνάρτητες αντικειμενικές τιμές, κλπ).

Η πρόταση μου δεν είναι καινούργια και όσοι την έχουν μελετήσει στις λεπτομέρειες της έχουν κυριολεκτικά σαστίσει από την απλότητα και αποτελεσματικότητα της. Που σκοντάφτει; Στην άρνηση της κεντρικής πολιτικής εξουσίας να μοιράσει εξουσία. Στην άρνηση του μανδρινάτου του Υπ. Οικονομικών να δεχθούν να περιορίσουν τη δική τους εξουσία.

Ήδη φαίνεται ότι οι μανδρινοί του Υπουργείου Οικονομικών έχουν πείσει την πολιτική τους ηγεσία ότι τάχα γνωρίζουν πως θα λύσουν το πρόβλημα με τον ΕΝΦΙΑ. Με μια από τα ίδια. Αλλά με μια από τα ίδια, η νέα κυβέρνηση πρέπει να περιμένει ότι θα υποστεί ό,τι και η προηγούμενη με τον αλλοπρόσαλλο φόρο στην ακίνητη περιουσία.

Η διαχρονικά στενή σχέση Γερμανίας - Τουρκίας

Η Τουρκία και η Γερμανία είχαν πάντοτε στενές σχέσεις μεταξύ τους. Η Άγκυρα διαρκώς καθόριζε τη στάση της σε συνδυασμό με τις προτεραιότητες του Βερολίνου. Οι δεσμοί, λοιπόν, Τουρκίας – Γερμανίας είναι διαχρονικά βαθιά και στρατηγικού χαρακτήρα.

ΤΟΥ ΜΙΚΕΛΗ ΣΩΤ. ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ

Ας αρχίσουμε με λίγη ιστορία. Η ανάπτυξη της στενής στρατηγικής και οικονομικής σχέσης μεταξύ Γερμανών και Τούρκων ξεκινάει το 1908 με την εμφάνιση των Νεότουρκων. Ο γερμανικός σχεδιασμός είχε από τότε ως στόχο του τη σύνδεση του Βερολίνου με τη Βαγδάτη μέσω ξηράς, καθώς οι Άγγλοι είχαν καταλυτική υπεροχή στη θάλασσα. Τα πρώτα θεμέλια του γερμανικού σχεδίου τέθηκαν την εποχή του σουλτάνου Αβδούλ Χαμίτ. Από τότε η Τουρκία προσδέθηκε για τα καλά στο γερμανικό όχημα.

Έχοντας τότε ως βάση την Τουρκία, οι Γερμανοί επεκτείνονται στην Ανατολή. Έτσι υφαρπάζουν από τους Άγγλους την Τηλεφωνική Εταιρεία της Κωνσταντινούπολης, τα τραμ από τους Βέλγους και τα υδραυλικά έργα της Μεσοποταμίας, καθώς και τα κατασκευαστικά έργα από τους Γάλλους.

Η γερμανική διείσδυση υπήρξε πραγματικά εντυπωσιακή.

Με βάση τη στρατηγική σχέση με τους Γερμανούς, οι Τούρκοι μπαίνουν στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο επιτιθέμενοι απρόκλητα κατά των συμμάχων τον Οκτώβριο του 1914. Όπως γράφει ο Toynbee, από το 1914 «οι Τούρκοι έθεσαν όλους τους οικονομικούς και στρατιωτικούς πόρους στη διάθεση της Γερμανίας». Αλλά και αργότερα, κατά τον

Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η Τουρκία ακολούθησε μια πολιτική δήθεν ουδετερότητας που στην πραγματικότητα εξυπηρετούσε τα πάγια συμφέροντα των δυνάμεων του Άξονα. Ενέπαιξε μάλιστα ακόμα και τον Ουίνστον Τσόρτσιλ όταν εκείνος επισκέφτηκε την Τουρκία για να της ζητήσει να μπει στον πόλεμο στο πλευρό των συμμαχικών δυνάμεων, αλλά ο Ινονού του έστρεψε την πλάτη. Η Τουρκία εισήλθε στον πόλεμο το 1945 όταν τελικά είχε λήξει αυτός,

Η βαθιά σχέση Γερμανίας και Τουρκίας συνεχίζεται μέχρι σήμερα, αν και τα δεδομένα έχουν μεταβληθεί. Εκτός από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, αλλά και τα γεωστρατηγικά, των Γερμανών στην Τουρκία, η κυβέρνηση Μέρκελ προβάλλει ακόμα δύο ισχυρούς λόγους να στηρίξει τον Ερντογάν. Ο πρώτος λόγος είναι ότι αν η Τουρκία ανοίξει τις «κάνουλες» με τους πρόσφυγες, οι περισσότεροι εξ' αυτών θα κατευθυνθούν στη Γερμανία – σε-

νάριο που τρομοκρατεί το Βερολίνο. Ο δεύτερος λόγος έχει να κάνει με το γεγονός ότι υπάρχουν 4,5 εκατ. τούρκοι ψηφοφόροι που μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά το εκλογικό αποτέλεσμα.

Δικαιολογούν, άραγε, οι λόγοι αυτοί την καταπάτηση των διεθνών κανόνων και τις συνεχείς προκλήσεις του Ερντογάν στη ΝΑ Μεσόγειο και στη Μέση Ανατολή; Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με τον Φουάτ Ντουντάρ, η Τουρκία «υπήρξε ανέκαθεν ένας μηχανισμός καταστροφής».

Ενδεικτικά, οι εκκαθαρίσεις και οι σφαγές των Ελλήνων και διαφόρων άλλων λαών στις αρχές του 1920 (με τις ευλογίες πάντα της Γερμανίας, αλλά και την εθελουφλία των Γάλλων και Ιταλών) συνεχίστηκαν και λίγο αργότερα, με τη ληλασία της Κωνσταντινούπολης το 1956 και των Κυπρίων το 1974. Ενώ συνεχίζονται και σήμερα με τους Κούρδους και άλλες εθνικές μειονότητες που έχουν απομείνει στα εδάφη της. Η Ιστορία, άλλωστε, καταγράφει μεν περασμένα γεγονότα, αλλά αντανακλά και τις πεποιθήσεις και την ψυχοσύνθεση ενός λαού.

Μελετώντας την ιστορία και την ψυχοσύνθεση της Τουρκίας, θεωρώ ότι το κράτος αυτό όχι μόνο δεν δείχνει διατεθειμένο να σταματήσει τις προκλήσεις, αλλά παρουσιάζεται έτοιμο να τραβήξει το σκοινί ακόμα περισσότερο. Η Τουρκία δεν καταλαβαίνει από χάρδια. Χρειάζεται μια σκληρή και ρεαλιστική πολιτική απέναντί της. Και η εφαρμογή μιας τέτοιας πολιτικής έχει γίνει συνείδηση στην Ελλάδα, η οποία σωστά εξοπλίζεται πυρετωδώς. Άλλωστε, φαίνεται πως οι διεθνείς συγκυρίες σήμερα ευνοούν τη χώρα από τη στιγμή που ισχυρές δυνάμεις, όπως οι ΗΠΑ και η Γαλλία, έχουν αλλάξει την πολιτική τους.

Το «παράδοξο» της Αργεντινής

Πώς μία χώρα που κάποτε ανήκε στις πιο πλούσιες του κόσμου διήνυσε τα τελευταία εκατό χρόνια πηγαίνοντας από κρίση σε κρίση

ΤΗΣ ΜΑΡΙΛΙΑΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Το 1916, εκατό χρόνια μετά την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της από τους Ισπανούς, η Αργεντινή ήταν η 5η ισχυρότερη οικονομία στον κόσμο και το ΑΕΠ της αντιστοιχούσε με αυτό των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά, χάρη κυρίως στα έσοδα από τις εξαγωγές πρώτων υλών, σιτηρών και κτηνοτροφικών προϊόντων. Το 30% των Αργεντινών ήταν ξένοι, στην πλειονότητά τους ευρωπαίοι μετανάστες που αναζητούσαν τη χώρα της προόδου και του μέλλοντος. Ήταν η περίοδος της «Ισχυρής Αργεντινής», όπου κυριαρχούσε η αντίληψη ότι η χώρα θα εδραίωνε τη θέση της μεταξύ των δέκα ισχυρότερων κρατών του κόσμου. Τόσο σίγουροι για την ισχύ της χώρας τους ήταν οι Αργεντινοί, που σύμφωνα με έναν αστικό μύθο, όταν ταξίδευαν στην Ευρώπη, οι πλουσιότεροι εξ' αυτών, μετέφεραν τις δικές τους αγγελάδες ώστε τα παιδιά τους να πίνουν το γάλα που έπιναν στην πατρίδα τους.

Περισσότερο από έναν αιώνα αργότερα, η Αργεντινή δεν συγκρατείται στις ισχυρές οικονομίες του κόσμου. Διήνυσε τον 20ό αιώνα από κρίση σε κρίση – κρίσεις οικονομικές και πολιτικές αλλά και σκληρές δικτατορίες. Το 2021 η Αργεντινή πένεται και καλείται, όπως και ο υπόλοιπος πλανήτης, να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της πανδημίας του κορωνοϊού. Με το ποσοστό της φτώχειας στο 40,9% το πρώτο τρίμηνο του 2020, η κεντροαριστερή κυβέρνηση του περονιστή Αλμπέρτο Φερνάντες (που εξελέγη τον Οκτώβριο του 2019) ψήφισε τον

περασμένο Δεκέμβριο την επιβολή εφάπαξ φόρου εισοδήματος ύψους 3,5% στους πολίτες των οποίων η περιουσία ανέρχεται σε περισσότερα από 3,4 εκατομμύρια δολάρια.

Οι πολίτες με τέτοιες περιουσίες αποτελούν μόλις το 0,02% του πληθυσμού: η κυβέρνηση υπολογίζει ότι με την εφαρμογή του μέτρου θα συγκεντρωθούν 3,5 δισ. δολάρια προερχόμενα από 12.000 ανθρώπους.

Οι οικονομικές ελίτ

Ανεξαρτήτως του αν κανείς συμφωνεί ή διαφωνεί με το συγκεκριμένο μέτρο, απότοκο της πανδημίας, αξίζει να σταθεί στο λεγόμενο «παράδοξο της Αργεντινής»: το πώς μια ανεπτυγμένη χώρα, σε διάστημα 120 ετών εξελίχθηκε σε αναπτυσσόμενη. Ο σχετικός διάλογος αναζωπυρώθηκε από το 2016, με αφορμή και την επέτειο των 200 ετών από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας. Όπως σημειώνει ο αργεντινός ιστορικός Ρομπέρτο Γκαλάσο στην ισπανική εφημερίδα «El País», με την επιβολή της στρατιωτικής δικτατορίας το 1930 και σε περίβαλλον διεθνούς ύφεσης μετά το κραχ του 1929, η Αργεντινή έπαψε να είναι αξιόπιστη για το κεφάλαιο. Μέχρι το 1945 τα διαδοχικά δικτατορικά καθεστώτα παρενέβαιναν στην οικονομία αναδιανέμοντας τον πλούτο σε συγκεκριμένες ομάδες συμφερόντων, δημιουργώντας νέες οικονομικές ελίτ και επιτείνοντας τη διαρροή κεφαλαίων στο εξωτερικό. Ο ιστορικός Φελίπε Πίγνα υποστηρίζει, επίσης στην «El País», ότι η Αργεντινή δεν εξελίχθηκε όπως οι ΗΠΑ εξαιτίας της αστικής της τάξης: στις αρχές του 20ού αιώνα, οι ΗΠΑ κατάλαβαν εγκαίρως ότι η αγροτική παραγωγή έπρεπε να γίνει ο κινητήριος μοχλός της οικονομίας και αποφάσισαν την ίση κατανομή των γαίων σε αγρότες που θα καλλιεργούσαν εκτάσεις

30 εκταρίων. Στην Αργεντινή συνέβη το αντίθετο, η γη μοιράστηκε σε ήδη πλούσιους γαιοκτήμονες που δεν αφοσιώθηκαν στην καλλιέργειά της.

Την ανατροπή του Περόν από στρατιωτικό πραξικόπημα το 1955, ακολούθησε μια περίοδος οικονομικής και πολιτικής αστάθειας που κορυφώθηκε με τη σκληρή δικτατορία του Βιδέλα (1976-1981), η οποία κόστισε τη ζωή σε δεκάδες χιλιάδες Αργεντινούς που «εξαφανίστηκαν» από το καθεστώς ως αριστοί, ενώ παράλληλα διέλυσε την οικονομία εκτοξεύοντας τον πληθωρισμό στα ύψη. Οι δημοκρατικές κυβερνήσεις των δεκαετιών του 1980 και του 1990 δεν κατόρθωσαν να συγκρατήσουν την ύφεση, με αποτέλεσμα το 2001 η Αργεντινή να χρεοκοπήσει.

Ο 21ος αιώνας βρήκε την Αργεντινή να κυβερνάται από τον περονιστή Νέστορ Κίρσερ, τον οποίο διαδέχθηκε στην προεδρία για δύο θητείες η σύζυγός του Κριστίνα Κίρσερ. Και ενώ οι προσπάθειες του Κίρσερ απέδωσαν και το 2006 η Αργεντινή εξόφλησε τα δάνειά της προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, οι προεδρικές θητείες της συζύγου του κρίνονται αρνητικά καθώς επί των ημερών της ο ετήσιος πληθωρισμός έφθασε το 25% και η κατάσταση της οικονομίας επιδεινώθηκε.

Σήμερα, σε συνθήκες πανδημίας, η Αργεντινή δυσκολεύεται να ορθοποδήσει. Μένει να αποδειχθεί αν η έκτακτη φορολόγηση των πλουσίων, ο «φόρος του Ρομπέν των Δασών», σύμφωνα με την αμερικανική εφημερίδα «Washington Post», θα συμβάλει στις οικονομική ανάταξη της χώρας, αν το Μπουένος Άιρες, η καρδιά της Αργεντινής, θα ξαναζωντανέψει, αν το ξενοδοχείο Castelar, που έγινε το σπίτι του Λόρκα στη δεκαετία του 1930, θα ξαναοίξει τις πόρτες του στο κοινό.

Το «μεγάλο ψάρι» τρώει όλα τα' άλλα

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΕΛΑΦΡΟΥ

«Είναι σαν να ξεραίνουμε στη στεριά τα λιβάδια και να καίμε τα δάση. Ακριβώς αυτό κάνουμε στους βυθούς».

«**Η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ: να κατασκευάζει το Κράτος και η Τοπική Αυτοδιοίκηση αλιευτικά υποθαλάσσια πάρκα, για να αυξηθεί σε προστατευμένο περιβάλλον η αναπαραγωγή ψαριών, όπως τα ποιμνιοστάσια στους βοσκότοπους**».

Η πίεση που δέχονται οι πληθυσμοί των ψαριών στο Αιγαίο και στη Μεσόγειο είναι πολύπλευρη. «Υπάρχει η ρύπανση των θαλασσών, όχι μόνο η χημική αλλά και το πλαστικό. Ταυτόχρονα, η κλιματική αλλαγή προκαλεί αύξηση της θερμοκρασίας των νερών. Πολλά είδη βρίσκονται σε συνθήκες που υπερβαίνουν τα όρια αντοχής τους. Για παράδειγμα, στη Λεβαντίνη ο εδωδιμος αχινός δεν υπάρχει πια. Πρόκειται για εικόνες από το μέλλον, θα έχουμε εξαφάνιση ειδών», προειδοποιεί ο κ. Κατσανεβάκης.

Καθώς τα νερά της Μεσογείου και του Αιγαίου γίνονται θερμότερα, τα θερμόφιλα είδη που «εισέβαλαν» από τη διώρυγα του Σουέζ αισθάνονται πιο άνετα. Ο λαγοκέφαλος όμως δεν τρώγεται γιατί η σάρκα του έχει μια επικίνδυνη τοξίνη, ενώ ταυτόχρονα είναι μεγάλος θηρευτής και κατακτά διαρκώς μεγαλύτερο χώρο. Επίσης, καταστρέφει τα αλιευτικά εργαλεία. Αλλά και άλλα ξενικά είδη, όπως ο γερμανός ή η αγριόσαλαπα, είναι μεγάλοι βοσκητές και έχουν μετατρέψει εκατοντάδες χιλιόμετρα υποθαλάσσιων λιβαδιών, που γίνεται η αναπαραγωγή, σε ερήμους, συμπληρώνει ο καθηγητής.

«Ας μην κοροϊδευόμαστε, εξακολουθεί η καταστροφική αλιεία και κανείς δεν κάνει τίποτα. Από τα γρι-γρι και τις μηχανότρατες που «πειράζουν» το στίγμα τους για να ψαρέψουν σε απαγορευμένα μέρη μέχρι τους δυναμίτες και τα γκουρμέ εστιατόρια, που βρίσκεις απαγορευμένα είδη και συχνά τα λιμεναρχεία σφυρίζουν αδιάφορα», λέει η Αναστασία Μήλιου.

Η πίεση στους πληθυσμούς των ψαριών αυξάνεται συνδυαστικά με την υποβάθμιση του περιβάλλοντος. Την ίδια ώρα οι θαλάσσιοι βιότοποι που ζουν και αναπαράγονται υποβαθμίζονται και καταστρέ-

φονται. «Είναι σαν να ξεραίνουμε στη στεριά τα λιβάδια και να καίμε τα δάση. Ακριβώς αυτό κάνουμε στους βυθούς των θαλασσών μας. Το ότι δεν το βλέπουμε, δεν το κάνει λιγότερο καταστροφικό».

Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα της ανυπαρξίας βούλησης για την προστασία των θαλασσών από τις εκάστοτε κυβερνήσεις η ερευνήτρια του «Αρχιπελάγους» αναφέρει τη χαρτογράφηση των λιβαδιών Ποσειδωνίας, ή καλύτερα τη μη χαρτογράφηση. «Για 20-30 χρόνια παλεύαμε για να χαρτογραφηθούν τα λιβάδια Ποσειδωνίας και οι ύφαλοι, οι λεγόμενες «τραγάνες», όπου αναπαράγονται τα ψάρια. Και τελικά τι έγινε; Δεν χαρτογραφήθηκε το μεγαλύτερο μέρος τους! Έχουν σκοπό να προστατεύσουν τον θαλάσσιο πλούτο ή να γίνουν παντού ιχθυοκαλλιέργειες»;

«Για να ανακάμψει η αλιεία χρειάζονται περισσότεροι χρονικοί και χωρικοί περιορισμοί, περισσότερες προστατευόμενες περιοχές. Το νέο ευρωπαϊκό πλαίσιο προβλέπει το 30% της στεριάς και της θάλασσας να είναι ενταγμένο στο δίκτυο NATURA και το 10% να είναι σε ολική προστασία. Βεβαίως, κι αυτό δεν είναι αρκετό, καθώς μελέτες υπολογίζουν πως πρέπει τουλάχιστον το 20% των θαλασσών –άλλες το ανεβάζουν και στο 50%- να τεθούν σε καθεστώς μη αλιείας» λέει ο κ. Κατσανεβάκης. «Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως η θάλασσα δεν είναι ανεξάντλητη» συμπληρώνει.

«Απαιτείται ένα σχέδιο δράσης επεξεργασμένο για κάθε περιοχή», σημειώνει η κ. Μήλιου. Υπάρχουν κονδύλια, λέει, αλλά δεν αξιοποιούνται σωστά. Αφηγείται για ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα Leader για ενίσχυση των ψαράδων το 2013 που στη Σάμο τουλάχιστον κατέληξε στη χρηματοδότηση ενός καταδυτικού κέντρου σε ξενοδοχείο και μερικών πολυτελών εστιατορίων και ψαροταβερνών!

Συχνά οι επιδοτήσεις είναι σκετη καταστροφή, όπως με το ευρωπαϊκό πρόγραμμα που χρηματοδότησε τη διάλυση καϊκιών.

«Δεν αντιμετωπίζεται έτσι η υπεραλιείωση» καταστράφηκαν πολλά πανέμορφα σκαριά και πολλοί νέοι οδηγήθηκαν έξω από τη θάλασσα, χωρίς καμία προοπτική. Αντί να βρεθούν άλλοι τρόποι από τη σωστή αλιεία μέχρι τον αλιευτικό ή θαλάσσιο τουρισμό» συμπληρώνει.

Πολλά πράγματα στην Ελλάδα συγκάλυπταν την εξυπηρέτηση συμφερόντων που έχουν δυστυχώς διαχρονικές προσβάσεις στα υπουργεία και τις υπηρεσίες. Για παράδειγμα, όταν η Ε.Ε. ζήτησε να βγουν «διαχειριστικά προγράμματα» για να περιοριστεί η ζημιά που κάνουν οι μηχανότρατες, το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης τις «περιορίσε» δύο βδομάδες στα ... Χριστούγεννα κα μία βδομάδα πριν σταματήσουν λόγω περιόδου αναπαραγωγής των ειδών.

«Και στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα λόμπι των μεγάλων αλιευτικών εταιρειών είναι πολύ πιο οργανωμένα και παρεμβατικά από τους μικρούς ψαράδες που είναι διασπασμένοι και ανοργάνωτοι. Από τις Βρυξέλλες ακούς ευχολόγια και πολύ ωραία λόγια, που όμως δεν συνάδουν με τον ρυθμό καταστροφής», σημειώνει η ερευνήτρια του «Αρχιπελάγους».

Μεγάλο μέρος των ψαράδων έχει συνειδητοποιήσει το πρόβλημα. «Ποτέ δεν ήταν τόσο ώριμοι, αλλά λείπει ένα σχέδιο για την αναγέννηση της θάλασσας. ε αυτό τον τόπο με την προαιώνια σχέση του ανθρώπου με τη θάλασσα, μπορούμε άραγε να φανταστούμε μια δεύτερη ευκαιρία για να μην απλωθεί σιγή ιχθύος πάνω από τα κύματα;

Οι μεταλλάξεις «εκθέτουν» την απληστία της Δύσης

Ο εθνικισμός δεν είναι το τελευταίο καταφύγιο μόνο των απατεώνων. Είναι και των άπληστων. Μπορεί άραγε η πλούσια Δύση να έχει εξασφαλίσει την ανοσία της αγέλης έως το τέλος του 2021 απέναντι στον κορωνοϊό, αλλά ο αναπτυσσόμενος κόσμος να περιμένει έως το 2023 ή ακόμη και το 2024 για τη δική του επιστροφή στην κανονικότητα;

Πράγματι, «κανένας δεν θα είναι ασφαλής, εάν όλοι δεν είναι ασφαλείς». Κανένας εμβολιασμένος Δυτικός δεν θα είναι προστατευμένος απέναντι στον ιό αν τα κρούσματα και τα θύματα πολλαπλασιάζονται στον υπόλοιπο πλανήτη από νέα στελέχη του κορωνοϊού που θα φροντίζουν για την επιβίωσή του. Και μπορεί να είναι κανείς όσο εθνικιστής, όσο απατεώνας ή όσο άπληστος θέλει. Αλλά έτσι δεν θα βρει αυτό που υποτίθεται πως του προσφέρει η απληστία του: ένα καταφύγιο.

Ανισή διανομή για τα εμβόλια

Είναι μια διαπίστωση που δεν αφορά το μέλλον, αλλά τον παρόντα χρόνο. Η μετάλλαξη της Νότιας Αφρικής ταξίδεψε γρήγορα στον ανεπτυγμένο

κόσμο και δεν φαίνεται πώς τα ημίκλειστα σύνορα θα μπορούσαν να σταματήσουν την επόμενη, ενώ τίποτε δεν μαρτυρεί πως τα εμβόλια θα είναι εξίσου αποτελεσματικά σε όλες τις μεταλλάξεις. Κι όμως, το 16% του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει το 60% των εμβολίων. Κι όμως, από τα 90 εκατομμύρια των ανθρώπων που έχουν εμβολιαστεί έως σήμερα σε ολόκληρο τον κόσμο, μόνο οι 25 ζουν στην υποσαχάρια Αφρική –«όχι 25 χιλιάδες, σκέτο 25».

Προβλεπόμενα για τις πλούσιες οικονομίες

Οι αριθμοί λένε ακόμη πως 39 εκατομμύρια δόσεις διατέθηκαν στις 49 πιο πλούσιες οικονομίες. Λένε ακόμη πως ο Καναδάς, η χώρα που έχει εξασφαλίσει τα μεγαλύτερα αποθέματα εμβολίων στον κόσμο, θα μπορούσε να εμβολιάσει τον πενταπλάσιο πληθυσμό από τα 38 εκατομμύρια που ζουν στο έδαφός του.

Τεράστιο κόστος για τον πλανήτη

Θα ήταν άδικο να κατηγορηθεί κανείς τον ανεπτυγμένο κόσμο για απληστία και μόνο. Να μην αναγνωρίσει τον φόβο. Δεν χρειάζεται όμως ο φόβος για να εμποδίσει κάποιον να δει καθαρά. Σε

αυτή την περίπτωση, τυφλώνει και η απληστία. Όχι μόνο ο ανεπτυγμένος κόσμος δεν θα δημιουργήσει το υγειονομικό καταφύγιο που θα ήθελε για τον εαυτό του κρατώντας τη μερίδα του λέοντος των εμβολίων, αλλά επιπλέον θα κληθεί να καταβάλει και τεράστιο οικονομικό κόστος. Η άνιση διανομή των εμβολίων, λέει μελέτη του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, θα στοιχίσει από 1,5 έως 3,5 τρισεκατομμύρια ευρώ στην παγκόσμια οικονομία – κι αυτό υπό την προϋπόθεση πως θα εμβολιαστεί ο μισός πληθυσμός του αναπτυσσόμενου κόσμου έως το τέλος του χρόνου. Αν πάλι, επαληθευτεί το χειρότερο σενάριο και αποκτήσουν πολύ αργότερα πρόσβαση οι φτωχότερες χώρες στα εμβόλια, το κόστος θα μπορούσε να φτάσει τα 7,5 τρισεκατομμύρια ευρώ. Από την άλλη πλευρά, πόσο θα στοιχίζε στις πλούσιες οικονομίες εάν χρηματοδοτούσαν την αγορά των εμβολίων στις πιο αδύναμες; Όχι περισσότερα από 60 δισ. ευρώ. Είναι μια σύγκριση ανάμεσα σε δισ. και τρισ. που κάνει την απληστία να μοιάζει χειρότερη και από θανάσιμο αμάρτημα.

Κάν' το όπως στην Επανάσταση

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΡΕΜΜΥΔΑ

Μας έχουν παρουσιάσει μια Επανάσταση του 1821 στην οποία η υπόδουλη ελληνική κοινωνία έφτασε έχοντας πλούτισει από το εμπόριο, τη ναυτιλία και τις βιοτεχνικές και βιομηχανικές δραστηριότητες, έχοντας γνωρίσει άνοδο του πνευματικού επιπέδου της και έχοντας εμβραπτισθεί στις νέες ιδέες του Διαφωτισμού και της Γαλλικής Επανάστασης.

Όλα αυτά είχαν όντως συμβεί· δεν ήταν όμως ο καταλύτης που οδήγησε στην Επανάσταση και στην ελευθερία.

Ο καταλύτης για την έκρηξη της Επανάστασης τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή ήταν μια βαθιά οικονομική κρίση, που σύντομα έγινε ευρύτατα κοινωνική. Η οικονομική κρίση εκδηλώθηκε με διακοπή, αλυσιδωτή, των εργασιών όλων των νέων οικονομικών δραστηριοτήτων των υπόδουλων Ελλήνων: γέννημα – θρέμμα της Γαλλικής Επανάστασης και της εικασαετούς ναπολεόντειας συνέχειάς της, η εξαιρετική άνθηση των οικονομικών δραστηριοτήτων των υπόδουλων Ελλήνων γνώρισε κατακόρυφη πτώση, όταν η πραγματικότητα – γεννήτορας έπαψε να υπάρχει.

Η άνθηση, εκτός από το καθαρά οικονομικό αποτέλεσμα, τον πλούτο που συγκεντρωνόταν, είχε και πολύ σημαντικό κοινωνικό αποτέλεσμα: για να υπηρετηθούν οι νέες οικονομικές δραστηριότητες, πολλοί άνθρωποι «μετακόμισαν» από την αγροτική οικονομία στη βιοτεχνική-βιομηχανική και σε αυτήν των υπηρεσιών. Για τα απλά παραδείγματα: πολλά τα καράβια, μεγάλη η ζήτηση πληρωμάτων· διόγκωση της ναυπηγικής, μεγάλη ζήτηση ξυλείας, διόγκωση και του αριθμού των υλοτόμων, των μαραγκών, των αμαξών και των μεταφορέων στο λιμάνι-ναυπηγείο· πολλαπλασιασμός των ταξιδιών, αύξηση της ζήτησης παξιμαδιού και των φούρνων που τα κατασκεύαζαν· αύξηση των εμπορικών ανταλλαγών, αύξηση και της ανάγκης διοχέτευσης του εμπορεύματος – κάπως έτσι αναδύονται οι μεσίτες, το νέο επάγγελμα· αύξηση του πλούτου, μεγαλύτερος εκχρηματισμός της οικονομίας, αύξηση των εμπορικών ανταλλαγών.

Κάπου στα 1810, ολόκληρη η υπόδουλη ελληνική κοινωνία σε οικονομική άνθηση, με συσσωρευμένο μεγάλο πλούτο και με μεγάλο μέρος της κοινωνίας

«μεταταγμένο» από μία κατάσταση σε μίαν άλλη – αλλιώςτικοί άνθρωποι με αλλιώςτικες ιδέες, με διαφορετικά αιτήματα.

Και έρχεται λοιπόν η κρίση και βρίσκει τον υπόδουλο Ελληνισμό σε αναταραχή: τεράστια συσσωρευμένα κεφάλαια από τα μεγάλα κέρδη που μένουν ανενεργά και ένα πλήθος εργαζομένων στις νέες οικονομικές δραστηριότητες να μένουν άνεργοι· και σε απότομη κοινωνική έκπτωση.

Ο κίνδυνος για κοινωνικές εκρήξεις δεν ήταν απλός κίνδυνος και η εξέγερση του Αντώνη Οικονόμου στην Υδρα δεν ήταν καθόλου η μόνη – είναι απλώς η πιο γνωστή.

Επειδή στην Ιστορία το τυχαίο είναι άγνωστο, εκτός από κάποια φυσικά φαινόμενα, εκεί πάνω, με την υπόδουλη κοινωνία σε αυτήν την κατάσταση ιδρύεται η Φιλική Εταιρεία (1814), μυστική συνωμοτική οργάνωση, με τα σύμβολα των τεκτονικών στοών στις λειτουργίες της και με επαναστατικές ιδέες προσανατολισμένες στον ανατρεπτικό ευρωπαϊκό πολιτισμό. Όσο η κρίση βάθαινε τόσο τα μέλη τα μνημένα στη Φιλική Εταιρεία αυξάνονταν με γεωμετρικούς ρυθμούς: ο αριθμός των μελών της τις παραμονές του Εικοσιένα έφτασε σε ύψος ανεπίτρεπτο για συνωμοτική οργάνωση.

Σε αυτό το σημείο, χρονικό και πραγματικό, στα πλούσια σπίτια των υπόδουλων γίνονταν συζητήσεις χαμηλόφωνα. Ετσι κυκλοφορούσε η είδηση: «Έρχεται το έθνος». Η Φιλική Εταιρεία είχε οργανώσει την Επανάσταση μέχρι την παραμικρή λεπτομέρεια και με συγκεκριμένο στόχο: ίδρυση ανεξάρτητου, μοντέρνου, δηλαδή αστικού, ελληνικού κράτους, με αντιπροσωπευτική διακυβέρνηση.

Ήταν η απάντηση στα αδιέξοδα της υπόδουλης ελληνικής κοινωνίας. Η εθνική Επανάσταση μπόρεσε από μόνη της, πριν από την ίδρυση κράτους δηλαδή, να απορροφήσει και τα ανενεργά κεφάλαια και την ανεργία – μπόρεσε να προλάβει την κοινωνική έκπτωση και την ηθική κατάρρευση. Η Επανάσταση έγινε με ιδιωτικά κεφάλαια (τα ανενεργά που είπαμε πριν και τις διεθνείς εισφορές)· και με αυτά τα κεφάλαια απορροφήθηκε η ανεργία.

Ο Βασίλης Κρεμμυδάς είναι ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΠΡΟΣ ΜΑΣΚΟΦΟΡΕΜΕΝΟΥΣ

Στη «μασκοφορεμένη» πλέον ζωή μας έχουν μπει νέοι όροι που, αρκετές φορές, συνεχίζουν να προκαλούν σύγχυση. Τι είναι η μάσκα N95 και ποια η διαφορά της από την KN95; Τι είναι η FFP2; Πόση προστασία παρέχουν οι χειρουργικές μάσκες; Ο όρος N95 αφορά το αμερικανικό στάνταρντ για τις μάσκες υψηλής αναπνευστικής προστασίας – ο αντίστοιχος όρος για την Κίνα είναι το KN95 και για την Ευρώπη το FFP2. Όλοι αυτοί οι τύποι μάσκας δεσμεύουν ακόμη και τα πολύ μικρά αιωρούμενα σωματίδια με διάμετρο της τάξεως των 0,3 μικρομέτρων. Σύμφωνα με τελευταία στοιχεία των CDC, οι χειρουργικές και υφασμάτινες μάσκες, όταν φοριούνται χαλαρά στο πρόσωπο και δεν εφαρμόζουν σωστά, δεν παρέχουν προστασία μεγαλύτερη του 42%-44%. Αν όμως τοποθετηθεί μια υφασμάτινη μάσκα πάνω από μια χειρουργική, δεσμεύεται το 82% των σταγονιδίων από το άτομο που εκλύει· σε περίπτωση δε που τόσο το άτομο που εκλύει τα σταγονίδια όσο και εκείνο που βρίσκεται απέναντί του φορούν διπλή μάσκα, δεσμεύεται ποσοστό μεγαλύτερο του 96% των σταγονιδίων. Άκρως αποτελεσματική, σύμφωνα με τα CDC, είναι και η καλύτερη εφαρμογή της χειρουργικής μάσκας στο πρόσωπο δένοντας πιο σφιχτά τα

λάστιχα που περνούν από τα αφτιά του χρήστη. Αν γίνει ένας κόμπος στο σημείο όπου το λάστιχο ενώνεται με το ύφασμα, τότε η μάσκα εφαρμόζει καλύτερα στο πρόσωπο και μάλιστα αν τη φορούν με τον ίδιο τρόπο δύο άτομα που αλληλεπιδρούν η δέσμευση σταγονιδίων αγγίζει το 96%.

Με τον φόβο των μεταλλαγμένων στελεχών του SARS-CoV-2 να πλανάται πάνω από την υφήλιο και με δεδομένο ότι οι συστάσεις διαφορετικών οργανισμών συνεχίζουν να μην είναι κοινές, κάποιες ευρωπαϊκές χώρες έχουν ήδη ακολουθήσει με δική τους πρωτοβουλία πιο αυστηρή γραμμή σε ό,τι αφορά τη χρήση μάσκας.

Η Γαλλία, η Γερμανία και η Αυστρία κατέστησαν προσφάτως σε ορισμένες περιπτώσεις όπου υπάρχει συγχρωτισμός, όπως στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, υποχρεωτική τη χρήση μάσκας υψηλής αναπνευστικής προστασίας (τύπου FFP2).

Στη Γερμανία μάλιστα έχει πλέον καταστεί υποχρεωτική σε ολόκληρη τη χώρα η χρήση ιατρικής μάσκας, ενώ στη Γαλλία δεν συστήνεται πλέον η χρήση υφασμάτινης μάσκας αν δεν πληροί συγκεκριμένες προδιαγραφές.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΣΩΛΗ

Το Δώρο της Ωριμότητας

Η ευδόκιμη γήρανση αναφέρεται ως «ενεργός γήρανση» ή « παραγωγική γήρανση», υπογραμμίζοντας ότι τα όψιμα χρόνια αντανάκλουν μία περίοδο κατά την οποία οι ηλικιωμένοι δύνανται να διατηρήσουν με ολιστικό τρόπο τα αποθέματα υγείας τους, συμβάλλοντας τοιούτοτρόπως στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Τρία βασικά χαρακτηριστικά/ κριτήρια, συνθέτουν το κάδρο μίας επιτυχημένης γήρανσης: Οι καλές φυσικές εφεδρείες του ατόμου, η διατήρηση του λειτουργικού του επιπέδου και της γνωσιακής του λειτουργίας, καθώς και η πρόθεση για κοινωνική εμπλοκή και διατήρηση των προϋπάρχοντων δεσμών με τα μικροκοινωνικά και μακροκοινωνικά συστήματα στα οποία εμπλέκεται.

Η ενεργός γήρανση αντιπροσωπεύει εστιασμένες πολιτικές που αποσκοπούν στη διατήρηση του καλού επιπέδου υγείας των ηλικιωμένων, καθώς και την μέγιστη δυνατή παραμονή τους στις αγορές εργασίας, με βασικό στόχο τον εξορθολογισμό δαπανών υγείας και των δαπανών των συντάξεων, ενόσω οι ίδιοι συμμετέχουν στα πεπραγμένα της κοινωνίας και της ευρύτερης πολιτικής ζωής ενός συστήματος.

Η ευζωία των όψιμων χρόνων προϋποθέτει διατήρηση των ψυχοσυναισθηματικών και φυσικών αποθεμάτων του ατόμου, εφόσον είναι αυτά που επί της ουσίας το καταστύουν παραγωγικό και εντός των πλαισίων κοινωνικής δέσμευσης.

Το γήρας του 21ου αιώνα κουβαλά τόσες ευκαιρίες όσες και προκλήσεις, δημιουργώντας την απαίτηση για ευδοκιμότητα καθώς επίσης και ενδεδειγμένη γηριατρική και γεροντολογική αντίληψη από επαγγελματίες υγείας.

Η επερχόμενη δεκαετία (2020-2030) έχει οριστεί από τον ΠΟΥ ως η δεκαετία της υγιούς γήρανσης αποσκοπώντας στην πολυσυστηματική συνεργασία κυβερνήσεων, κοινωνιών, πολιτών, διεθνών οργανισμών και επαγγελματιών, στοχεύοντας κατ' αποκλειστικότητα στην ποιότητα ζωής κατά το γήρας.

Σε τελική ανάλυση το ευδόκιμο γήρας θα μπορούσε να συνταχιστεί με έναν νέο κύκλο ζωής, μία αρχόμενη εποχή που όλα τα αξιολάτρευτα αειθαλή δέντρα θα μπορούν να απολαμβάνουν και να καμαρώνουν τις σοδειές των προηγούμενων ετών, διεκδικώντας από μία νέα οπτική τις χαρές της ύπαρχους επαρκτικής τους κατάστασης. Ο χρόνος όλων είναι το παρόν, οι συγκινήσεις και χαρές υποχρέωση στον μοναδικό μας εαυτό. Ένα ακόμη βήμα προς την ευδόκιμη γήρανση.

Μαρία Μελέκου,
Κοινωνική Λειτουργός

Η αποθέωση του αθλητισμού σε μία απλή κίνηση ανθρωπιάς

Η προεμίρα στη Ντόχα συνοδεύτηκε με μία ανθρώπινη και σπάνιας ομορφιάς κίνηση, που δίνει την ελπίδα πως ο αγνός αθλητισμός δεν έχει χαθεί.

Να που με μια απλή κίνηση ανθρωπιάς τρεφόμαστε με ελπίδα και πίστη πως υπάρχουν πολλές πτυχές του αθλητισμού, που κάνουν την κοινωνία μας καλύτερη.

Γιατί στη ζωή δεν είναι μόνο τα ρεκόρ, η δόξα και το χρήμα. Ούτε ο μόνος τρόπος καταξίωσης είναι το ταλέντο και οι επίκτητες ικανότητες.

Αυτό που μετράει στη ζωή είναι να είσαι άνθρωπος. Άνθρωπος με συναισθήματα και βαθιά συνείδηση.

Που αναγνωρίζει τις δυσκολίες που θέτει ο αθλητισμός. Που μάχεται και μαθαίνει να ζει μ' αυτές ο εκάστοτε αθλητής.

Αλλά και που γνωρίζει πότε και που πρέπει να "θυσιάσει" τους κόπους του, γιατί πάνω απ' όλα είναι άνθρωπος.

Τι είδαμε στην προεμίρα στη Ντόχα;

Είδαμε σπουδαία αθλήματα, καταξιωμένους, αλλά και ανερχόμενους αθλητές να δίνουν το 100% των δυνατοτήτων τους και ασφαλώς πλούσιο αθλητικό θέαμα. Την καρδιά του φιλάθλου κόσμου, όμως, κέρδισε το σπάνιας ομορφιάς στιγμιότυπο, στο αγώνισμα των 5.000μ.

Που δε μένει μόνο στην ιστορία του 17ου Παγκόσμιου Πρωταθλήματος ανοιχτού στίβου, αλλά γράφεται με χρυσά και κεφαλαία γράμματα στην ιστορία του αθλητισμού γενικά.

Συγκεκριμένα, είχαμε την τιμή να δούμε δύο αθλητές να πρωταγωνιστούν σε ολόκληρο το αθλητικό θέαμα, καταλαμβάνοντας τις τελευταίες θέσεις.

Μάλιστα. Γιατί όπως προαναφέραμε, δεν είναι το παν η πρωτιά και η δόξα, αλλά το να είσαι άνθρωπος.

Είδαμε, λοιπόν τον Μπράιμα Σούνκαρ Νταμπό, που εκπροσωπούσε τη Γουινέα, να βλέπει τον Τζόνθαν Μπάσμπι, που εκπροσωπούσε την Αρούμπα, τραυματισμένο και ανήμπορο να τερματίσει.

Και δεν του πέρασε αδιάφορο αυτό. Αντιθέτως, τον λύπησε που έβλεπε τον (αντ)αγωνιστή του να χάνει κάθε ελπίδα για το όνειρο του ή έστω να τερματίσει στο αγώνισμα.

Γι' αυτό, παράτησε και εκείνος το αγώνισμα και έσπευσε να τον βοηθήσει να τερματίσει.

Κατανοώντας πλήρως τη λύπη του Μπάσμπι, που στάθηκε άτυχος πάνω σε μια μεγάλη στιγμή γι' αυτόν.

Και γιατί το έκανε αυτό; Γιατί απλούστατα είναι άνθρωπος και λειτούργησε με τη φωνή της ψυχής του.

Αγνώντας πλήρως, εκείνη τη στιγμή, τους προσωπικούς του στόχους και βλέψεις για διάκριση.

Οι δύο αθλητές, εν κατακλείδι, τερμάτισαν... αγκαλιά και σίγουρα αυτή η στιγμή είναι που ξεχώρισε περισσότερο από κάθε άλλο αθλητικό δρώμενο της ημέρας.

Το συμπέρασμα και η ελπίδα για το αύριο του αθλητισμού:

Δε χρειάζεται να σπάσουμε για πολύ τα κεφάλια μας για να οδηγηθούμε στο συμπέρασμα πως αυτό είναι το ακριβές νόημα του αθλητισμού.

Πως κινήσεις σαν και αυτές θα δώσουν την τροφή, ώστε να δημιουργηθούν κι άλλες παρόμοιες. Ενώ παράλληλα, θα δώσουν και μία τεράστια γροθιά, σε όσες δεν αρμόζουν να υφίστανται στον αθλητισμό, αλλά και γενικότερα στην κοινωνία.

Κινήσεις που προωθούν τον κακό ανταγωνισμό και την απαξίωση για τον συνάνθρωπό σου.

Αυτές δεν έχουν λόγο ύπαρξης. Και ευτυχώς, κινήσεις σαν και του Νταμπό προς τον Μπάσμπι τις απομακρύνουν και σκορπούν γαλήνη και ηρεμία στον αγνό αθλητισμό.

Αξίζει, λοιπόν, κάθε χειροκρότημα αυτή η αγκαλιά και αυτό το κουβάλημα του Νταμπό.

Γιατί μας δίνει ελπίδα πως κάπως έτσι θα περάσει το μήνυμά του ευ αγωνίζεσθαι και στη νέα γενιά του αθλητισμού.

Με πρώτες λέξεις το φιλότιμο και την ανθρωπιά.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ
2. ΚΡΑΤΟΣ	ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
3. ΑΓΟΡΑ	ΤΟΠΙΚΗ ΕΥΗΜΕΡΙΑ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	ΠΕΡΙ ΘΕΣΜΩΝ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	>> >>
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	>> >>
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	>> >>

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθειά του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

- ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 6^{ου} ΕΤΟΥΣ 700 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716€ - ΛΟΙΠΑ
- ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 2.100 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 715 €
- Εισφορές εκτός από τους κουμπάρες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρεθύμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- ΚΤΕΛ, Καστέλι Κισσάμου
- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1^{ου} Γυμνασίου κ. Γεώρ. Τσουρουνακής, τηλ. 6972289878
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργινιάνης τηλ. 6971655429
- ΚΤΕΛ Παλαιόχωρας
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Καντάνου
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασσάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Βρύσες Αποκορώνου

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρεθύμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ. 2831025935
- Ρεθύμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγούμενου Γαβριήλ 137
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου - Χανίων - Ηρακλείου
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ, κ. Μπάμπης Δραμουνιάνης
- Ανώγεια Οικία Μουσείο Νίκου Ξυλούρη
- Σίσαρχα, Καφεενείο κ. Κλάδου
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Σπήλι, super market, Σταύρος Μπριλάκης
- Πλακιάς, super market, Κώστας Τριπολιτάκης, τηλ. 6972186997
- Πλακιάς, super market, SYNKA
- Κάνεβος, super market Μαρία Ηλιάκη - Κουρμούλη

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Ρεθύμνου - Λασιθίου
- Καφετέρια ΚΤΕΛ Μοίρες Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - Σταθμός ΚΤΕΛ
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγ. Νικολάου κ. Μιχ. Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - Σταθμός ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία - Σταθμός ΚΤΕΛ Λασιθίου